

லேசான காகிதப் பதிப்பு.
தனிப்பிரதி, 5½ அணு.
பழைய பிரதி, 6 அணு.

{ சந்தா விலை விபரம்.
ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 4.
ஆறுமாதத்திற்கு „ 2-2.

அறிவைப் பாவச்

செய்வதற்கான

மாதாந்தரத்

தமிழ்ப்பத்திரிகை.

DEVOTED TO THE DIFFUSION OF LIGHT AND KNOWLEDGE.

அறிவுகடையா ரோல்லாழகடையாரறிவிலா } A POPULAR NEW REVIEW
ரோனனுடைய ரோனும்லர்.-திருத்தநாள். } AND TAMIL MONTHLY,
ESTD. MAY, 1892.

{ கற்க கடடற்கி கற்பவை கற்றபி
 { விற்க வதற்குத் தக.—திருக்குறள்

ILLUSTRATING THE PRINCIPLES OF EDUCATION, PSYCHOLOGY, SOUL-CULTURE & ETHICS.
ADAPTED FOR USE IN HOMES & SCHOOLS.

[illegible]

CONTENTS.		PAGE.	அட்டவணை.		பக்கம்.
1.	The Worship of the Ishta Devata ...	290	1.	இஷ்ட தேவதா உபாஸனை ...	290
2.	Working for the Good of Mankind...	293	2.	மனப்பதை செப்பஞ்செயல் ...	293
3.	Greed, Gully-Selfishness and Inhumanity are Short Lived ...	294	3.	"ஆட்டுக்கடா சண்டை ஏதுக்கடா?" ...	294
4.	The Delhi-Durlar Celebration:—Abhayastam or The Supreme Hand of Fellowship ...	299	4.	தெல்லி தர்பார் கொண்டாட்டம் ...	299
5.	The Mother's Lament ...	300	5.	நனைவனைக் கொடுத்த தாயிரங்கல் ...	300
6.	Sri Sankar—A Sketch—VI. ...	301	6.	ஸ்ரீ சங்கரர் ...	301
7.	King Jayasen—Short Story ...	304	7.	ஜயசேன ராஜன் கதை ...	304
8.	Historical Selections ...	307	8.	சரித்தர விவரணம்... ...	307
9.	The Madras Legislative Council ...	310	9.	சென்னை சட்டமன்றப் சபை மீட்டிங்கு ...	310
10.	The Delhi Outrage: Sympathy of the South Indian Masses ...	311	10.	மில்லிபாத்தம்: தென்னிந்தியாருடிகள் அனுதாபம் ...	311
11.	Three Words of Strength ...	313	11.	மூன்று மந்திரங்கள் ...	313
12.	The Story of Dhasarajuna ...	314	12.	தசராச்சனன் கதை ...	314
13.	Co-operative Weaving ...	316	13.	கூட்டுறவு நெசவு ...	316
14.	Notes and Supplement ...	317	14.	குறிப்புக்கள்-அனுபந்தம் ...	317

"Our Theism is the Purification of the Human Mind"—Emerson.

Thick Paper Edition for Patrons.] PUBLISHED BY [Minimum Subscription Rs. 5.]

THE SECRETARY, DIFFUSION OF KNOWLEDGE AGENCY,

Overland 8 Annas extra.] Lalitilaya, 19, Adam St, Mylapore, Madras, S. [Overland 8 Annas extra.]

For the LALITA PUBLISHING Co., Sole Agents and Managers.

Thin Paper Edition for the people. Regd. as a 'Book' and Copyrighted. [Subscription Price: Yearly Rs. 4

Like a spider, like the earth, and like a living creature He produces the Universe."—*Sruti*

All rights including the right of revision, republication and reproduction strictly reserved by the Editor and Publisher.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி காசி

திருப்தி யில்லாதவைகள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

பட்டு பீதாம்பரம் காட்லாக்கு இனமாக அனுப்பப்படும்.

உருத்திராஷ்டிகன்! ஜபமாலைகள்! பரிசுத்தமானது
108 உன்னமாலை 1-க்கு 6-அனு முதல் 12
வரை விலை அதிகப்படுவது போல மணிகன் சிறிதாக
இருக்கும். 6-முத்கண்டிகள் 38-உன்னது கண்டி 1-
க்கு 1 முதல் 10-வரை 5-முத்கண்டி 32-உன்னது
கண்டி 1-க்கு 10-அனு முதல் 10 வரை விலை அ
திகப்படுவது போல மணிகன் பெரிதாக இருக்கும்
சம்மதயில்லாததைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்
ளப்படும்.

பணி! பணி! பணி!!!

பணிக்கு அடக்கமான சுத்தமான கம்பளி, ரோ
மத்தால் செய்த உறுதியும், ஸைனும், ஸேர்த்தியுமா
னு கம்பளிபோர்வைகள், 6-முழம் நீளம் 3-முழம்
அகலம் செகப்பு முதலிய சகல நிறத்திலுக் தயாராக
இருக்கின்றன. உருப்படி 1-க்கு 5. தபால் செல்
வீபிரத்தியேகம்.

காசி வயிர்வர கயிறு.

முதல் செம்பர் 100-க்கு ...	3 0 0
2-வது செம்பர் 100-க்கு ...	2 8 0
சிறிது 100-க்கு ...	0 6 0

வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.

சுத்தமான வெண்பட்டு வேஷ்டிகள் கோயமு
த்தூர் வேஷ்டிகள் மாதிரி சன்ன கம்பி, ருத்திராஷ
கம்பி, சரிகை கம்பி போட்டது.

6 முழம் 2½ அகலம் ரூபா	7 முதல் 9 வரை
6 " 8 " " 10 " 12 "	
7 " 2½ " " 8 " 12 "	
7 " 3 " " 10 " 14 "	
8 " 3 " " 12 " 18 "	
9 " 3 " " 14 " 20 "	
10 " 3 " " 15 " 22 "	

தபால் சார்பு பிரத்தியேகம்.

குழந்தைகள்.

குழந்தைகள் விளையாடக்கூடிய பித்தளை செ
ங்கலத்தால் செய்த செம்பு, ரூடம், கரண்டி முதலிய
2-சாமான்கள் அடக்கிய அழகும் ஸேர்த்தியும் கை
கம் பண்பண்புமுள்ள அழகிய பாத்திரங்கள் 32 உன்ன

சிறு செட்டி 1-க்கு ...	2 0 0
பெரிய செட்டி 1-க்கு ...	4 0 0

உடனே எழுதங்கள்.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி காசி.

SILK PITAMBER & Co., BENARES CITY.

பழனிஸ்தலம்.

பழனியாண்டவர் உத்ஸவங்கள்

- தை—தைப்பூசம் (பூசத்தில் ரதாரோ
ஹணம், த்வஜாரோஹணமான 7-ம்
நாள்) பின்னும் முன்றுநாள் உற்சவ
முண்டு.
- பங்குனி—பங்குனி உத்தரம் உத்
தர நாளில் ரதாரோஹணம், த்வஜா
ரோஹணமான, 7-ம் நாள் பின்னும்
முன்றுநாள் உற்சவமுண்டு.
- வைசாக—விசாகத்தில் ரதாரோஹணம்.
- கத்தி சஷ்டி.

The "Vivekachintamani."

The October number of this interesting and instructive Tamil Magazine opens with a spirited article which affirms the truth of the principle in the Maxim "the undedicated life and undisciplined mind lead to evil." It is followed by an interesting sketch of Sri Sankara "The Orphan's Cry" is highly spiritual in its tone as also the article on A. O. Hume. Under the headline "The Kingdom of God within," the Origin of Life is discussed with an intelligent grasp of the first principles involved. Other articles of interest are:—"Wisdom is all-powerful," the constitution of Man; Easy Lessons in Economics; Historical Selection; and Gleanings from Folklore.

The magazine, we are glad to note, is main taining its unique position as a journal of recognised spiritual and moral force, and we foresee a large scope for its usefulness in the moral and spiritual line, in which it stands foremost. The publishing agency deserve a word of commendation for their zeal in working up the journal to its original position—The Indian Patriot.

மார்ச்சுமீ 6௨ முக்கோடி ஏகாதசி. 10௨ ஆர்த்திரா தரிசனம். 29௨ போதிப்பண்டிகை.

Full term Copyright secured in every page, part and volume; and the right of reproduction, revision and republication strictly reserved by the Editor and Publisher. Due notice of subsisting Copyright in every issue and article was given and published in the Fort St. George Gazette in 1892. ௨ Pilfering prohibited, which please note.

"Give me not O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil is; but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it." But,

"Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸத்தியம் வத—SPEAK THE TRUTH.

"HITCH YOUR WAGON TO A STAR."

"TO THINE OWN SELF BE TRUE."

அன்பையவன்: அறிவேசத்தி: ஓம் தத்ஸத்]

[God is Love: Knowledge is Power: Aum

ஸத்தியமே ஜெயம்—SATYAMEVA JAYATE.

புத்தகம். 20.] 1913 லு ஜனவரியீ, பரீதாயிலு தையீ [சஞ்சிகை. 10.

NOTICE.

The Editor of the *Vivekachintamani* while thanking his contributors for their valuable contributions, would like to draw the attention of the public to the fact that in pursuance of the uniform policy of this journal, articles could be received only on the understanding that the entire copy right in the articles should be vested solely in the Editor. It would not have become necessary to mention this matter now but for the fact that literary pilfering is becoming more and more prevalent in the journalistic world; and the intentions of the contributors who have by their free gift of the manuscripts helped to further the objects of the Diffusion of Knowledge Agency which the Editor has been maintaining and working for the public good under great difficulties and trials for the past twenty-five years, are being sought to be frustrated by unscrupulous persons.

G. V. Swaminathaiyar,

Lalita Publishing Co.,

Editor, & Founder V. C.

Sole Agents and Managers

S. Subrahmaniam,

19, Adam St., Mylapore, S.

Joint Hon. Secretary,

Vivekachintamani Rev. Committee.

1. அறிவைப்பரவச்செய்வதற்கான ஈம் விவேகசிந்தாமணிக்கு விவாச, விஷய நானம் செய்வோர் யாவரே யாயினும் உண்மையான அந்தர்த்தியானந்தாடு பூர்ணமதஸம்மதமாய் விஷயார்ப்பணஞ் செய்யல் வேண்டும். நானம் செய்தபின் தத்தாபநாமம் செய்யக்கடாது. தத்தாபநாமம் சிந்தையினர்க்கு, விவேகசிந்தாமணி சக்ஷப்பலகைபோலட்டிக்கொடாதுதொடுக்கும்.

2. உணர்ச்சும்வழி யுணராது பிணைக்கவழி தேறிய நில தப்பிலின் கம்மை மோசஞ்செய்யாதபடி விவேகசிந்தாமணியிலுள்ள சுதந்திரமெல்லாமெய்க்கேஉரிமை யாமென்ற உட்ப்படி ஆதிமுதற்கொண்டே ஸர்க்கார் கொட்டும் தாக்கல் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

3. விவேகசிந்தாமணியிலுள்ள விஷயங்களைவது அமைச்சுபத்தமான ஸாதன ஸம்மயம் விவேகவினக்கப் பேர்களைவது தர்மவிசேதமாய்ப்போகித்தும் கம்ம வின்கம் செய்வோர் பிணைக்கவழிதொரியாப் புல்லியப் புகும் பாழாகிப்புக்கார் கதியாகக்: ஆடாது செய் தவர் பாடாது படுவர்: இசபா பிரண்டுகு யித ஸத்தியம் ஸத்தியம், பஸ்க்ருமென்றேதினும் பழனி யாண்டவன். வேறுமயிலுத்தின. ஆண்டவனும் மாய் உணரக்க உடன்பட்டான் கைச்சாற்றிது. ஓ.

The Worship of the Ishta-Devata.

இஷ்டதேவதா உபாஸனை.

—(8)—

“கொட்டுக்குத்தாலியிரண்டேயிரண்டிருங்
கொட்டுக்குத்தாலிக்கும்பாசாவலிதென்பர்
கொட்டுக்குத்தாலிக்கும்பாசாக்குமுன் திரு
மிட்டம்வலிதென்பர்சனருளே.”—நிருமந்திரம்.

“கொட்டுக்குத்தாலி” யென்றால் மண்வெட்டு
கிற கொட்டும் மரம்வெட்டுகிற குத்தாலியுமாம்.
பாசாயென்பது “கட்டப்பாசா.” இது வலுத்த
பாருந்தவரையும் பிளக்கும் வலியுள்ள கூராயு
தம். இந்தமுன்று ஆபுதங்களும் சேர்த்து வெட்
ட்டுக்குத்து ஆபுதங்களாம். மண்ணின்வலி மண்
கொட்டால் கெடும். மரத்தின்வலி குத்தாலியால்
கெடும். குன்றின்வலி கட்டப்பாசாயால் கெடும்.
மண்ணைவிட மரமும் மரத்தைவிட குன்றும்
வலியிற்சிறந்ததாம். அப்படியே மண்கொட்டை
விட மரக்குத்தாலியும், மரக்குத்தாலியை விடக்
கட்டப்பாசாயும் வலியிற்சிறந்ததாம்.

மனம் ஒருவழிப்பட்டது மந்திரம். ஒருவழி
யென்றால் ஒப்பற்ற உய்யும்வழி. அதுவேவேர்
வழியென்றும் சொல்லப்படும். மனம் என்பது
பூமிக்குச்சுமரமாம். அது பொன்னிண்பூமி. அதி
வீருந்துண்டாவது கற்பகவிரூபம். அந்த விரூ
புத்திலும் உயர்ந்ததாம் சிறந்ததுமா யுள்ளது
குணக்குன்று. இது பெருந்துவளர்ந்தால் மேரு
மலையாகும்.

“பொன்னிண்பூமியில்கெல்வினைநாற்றிட்டு
கெல்வினையாமத்தவல்வினைப்பயிர்செய்யக்
கொல்வினையாமத்தக்குற்றமுற்ற உத்தன்னை
கெல்வினையாமல்வெண்ணப்பாலமுதாமே.”—

என்பது ஆன்றோர்வாய்ப்பிறந்த அருள்மொழி.

நற்குண நற்செய்கை பிரண்டில்லாதார்க்கு
நாம் சொல்லத்தக்கது ஒன்றுமில்லை. சொன்னா
லும் பயன்படாது. சொற்பயனும் பொல்லாப்
பாம். ஆகையால் அவர்களை அறவே தள்ளிப்
பேசுவோம். சொற்குணமறிந்து சொல்லக் கிர
கிக்கத்தக்கவர் சுபாவத்தில் நல்லவராவர். “நெல்
லுக்குமியுண்டு நீருக்கு துளையுண்டு புல்விதழ்
பூவுக்குமுண்டு.” ஆகையால் சொல்வென்றுபிறந்
தால் அதற்கு “குணம்குற்றமிரண்டு முண்டா
கும். குணநாடிக்குற்றமுநாடி மிகைநாடி மிக்கக்
கொளல்” என்றார் பெரியோரும். திருடனுக்குத்
தோன்றும் திருட்டுப்புத்தி: குருடனுக்குத்தோ
ன்று மிருட்டுவழி. ஆகையால் குற்றத்தைக்களை
ந்து குணத்தைக்கொடுக்கவேண்டும். களைபிடுங்கின
நாற்றே பயிராகிப்பலினைத்தரும். குற்றங்களைந்த
பின்னரேகுணமும் மனமாகும். நற்றவமில்லா
தார்க்கு பவமெனாம் அவமேமாகும். ஆகையால்
குணப்பயிர்செய்யக் காடுவெட்டிக் களைபிடுங்கிக்
குன்றெடுத்துக் குற்றம் நீக்கவேண்டும். அதற்
கு வழியென்னவோ அதைத்தேடிப்பிடித்து
அவ்வழியில் நடக்கவேண்டும்.

மேற்சொன்னபடி குணப்பயிர்செய்ய (to culti-
vate character) உபயோகிக்கும் ஆயுதங்களில்
உபயோகத்தால் சிறந்தது இரண்டே. அவை:
களைபிடுங்கும் மண்கொட்டும், காடுவெட்டும் குத்
தாலியுமேயென்பான் “கொட்டுக்குத்தாலியிரண்
டே” யென்றார். காடுவெட்டிக் களைபிடுங்கினாலு
ம் குன்றெடுத்துக்குற்றம் நீக்கவேண்டும். கற்பா
சாகள் புதைந்து கிடப்பவ்வெடுத்து சிலத்தை
ப்பண்பிடுதல்வேண்டும். ஆகையால் வன்மைப
ற்றி இவைகள்சக்தியாயுதங்களாம். கொட்டுக்கு
த்தாலியிரண்டே குணப்பயிர்செய்வதில் பொன்
வினைநிலமாம் மனத்தைப் பண்பிடுத்துவதற்கு
இன்றியமையாத சக்தியாயுதங்கள். இவைகளை
க்கரும்பு, பாசுளன்னும் தேவி ஆயுதங்களில் கா
ணலாம். உப்புக்கரிக்கும் பேய்க்கரும்பு ஒன்றை

க்கையில் கொடுத்து இந்தக் கரும்பு தித்தித்தவிடத்தில் உனக்கு சித்தியென்று பட்டணத்துப் பிள்ளையை வழிப்படுத்திவிட்டார் அவருடைய குருநாதர். பரசுராமர் பரசு கையேந்தித் தோள்வலி மிகுதியால் கர்வங்கொண்டவர்களான கூத்திரியர் குலத்தை யறுக்கப்பிறந்தார். இதிலிருந்து நாம் அறிவதென்ன! பட்டணத்துப்பிள்ளையைப் போல்துறவபூண்டுமனத்தைப் பண்படுத்துவது ஒன்று. இது மண்கொட்டால் பூமியைக்களறிக் களைமெடுப்பது போலாம். “Spiritual is greater than material force” என்றபடி பூதசக்தியிலும் ஆத்மசக்திபெரிது என்பதைக் காட்டி கிலோரட்டுவான் பிராமண குலதிலகரான பரசுராமர் பரசு கையேந்திக்கிரிந்தார். இத் தென்னாட்டிலே பெறிபத்தநாயனரும் அப்படியே அக்கிரமத்தை யடக்குவான் பரசு கையேந்தித் திருத்தொண்டு பூண்டுழைத்தார்.

காடழித்துக்கரும்பு பயிர்செய்தாலும்—அதாவது, புத்தியின் சலனத்தை யறுத்து வந்து நிச்சயத்தி லுன்றிய ஸ்திர புத்திபோடு அசுத்த மனத்தைத் திருத்தி மண்கொட்டினால் களைபிடுங்கி சுத்த மனதாம் ஸத்திய சங்கல்பங்கள் நிறைந்த கரும்புத்தோட்ட மாக்கினாலும் அந்தக் கரும்புத் தோட்டத்தை யானை வந்தழிக் காமல் பாதுகாக்கவேண்டும். “யானை மும்மதங்கொண்டால் யாரே யடக்கலாகும்?” என்பது திருமந்திரம். அதற்கு அங்குசம் அடக்குங்கருவியாயினும் மும்மதங் கொண்டபோது அதை வங்குசத்தாலும் அடக்குதலாகாது. ஆதலால் சித்தவிரூத்தி யென்கிற மதங்கொண்ட யானையை நிரோத மென்கிற கட்டப்பாரையால் குத்திப்பிளந்து அதன் மதத்தை யடக்கவேண்டும். ஆதலால் சித்தவிரூத்திரோதவித்தி யாகிய யோகமே கல்மனதையும் கறைத்துப் பண்படுத்துவதற்கேற்ற கருவியாகும். இந்த யோகவித்தியாகிய சித்தவிரூத்திரோதங்கை வந்தாலும் ஈசனருளினிற் அது நிலித்து

நிற்காது. இந்த ஈசனருள் என்னினாலுந் கண்ணினபடியிருந் தருன்பாலிப்பதால் அதுவே இஷ்ட தேவதையாகும். அந்த இஷ்ட தேவதையானது, ஈசனருள் உபாஸகனின் சித்தசக்திப்பிழகுந்து அவன் பதிக்கிற திருவருவங்கொண்டு அவனுக்கு மட்டும் தோன்றி அருள்பா லிப்பதாகும். இந்த இஷ்டதேவதாஉபாஸனையா னது வித்திமுத்தி யெல்லாவற்றையும் கொடுக்கும். ஸ்ரீசங்கரர் மண்டன பண்டிதரோடு வா திட்டி ஜயித்தபோது ஸாஸ்வதி யம்சமாடிய உபயபாரதியார் தான் மண்டனருடலிற் பாதி யாதலால் தன்னையும் தர்க்கத்தில் வென்ற லன்றி அவருடைய வெற்றி பூரணமாகாது என்று சொல்ல, அதைக் குற்றங்களைந்து குணங்கொண்டு கிடைத்த ஸ்ரீசங்கரர் அப்படியே வாதுக்குடன்பட்ட, அவர் பல கேள்விகளும் கேட்டபின்னர் காமகலா சாஸ்திரத்தைப்பற்றிய தத்துவங்களை யுசாமினர். சங்கரர் அமர ராஜன் உயிர்போன உடலிற்புகுந்து அவ்வாசனது மனைவிமார் நூற்றுவரோடும் பழகிக் காம கலா ரஹவியங்களை யுணர்ந்து அமரகமென்றும் நூலியற்றியபின், உபயபாரதியார் தம்மையு மவர் வென்றதை யொப்புக்கொண்டு தாம் பூமியில் அவதாரமான கர்மம் முடிந்ததால் ஸக்திய லோகத்துக்கு ஆகாச மார்க்கமாகக் கிளம்பிப் போகையில் ஸ்ரீசங்கரர் துர்க்கை மந்திரத்தால் பாரதிபரைக் கட்டி அவர் யந்திர ஸ்தாபனம் செய்யு மிடங்களிலிருந்து அவர் சித்தங் குடிபுகுந்து அவருக்குப் பிரக்தியகூட தேவதை யாகத் தோன்றி யருள்புரிய வேண்டுமென்று கோர, அப்படியே யிருந்து இசைவாராயினர். இதுதான் இஷ்டதேவதா உபாஸனை வித்தி.

ஹோதிமத்தியிலுள்ள சுத்த மனஸுக்குள்ளிருக்கும் தஹாலயத்தில் வசிக்கும் இஷ்டதேவ தையை உபாஸனாக் கொம்படி வந்தித்துத் தி யானித்து உபாவிபந் தானாகிய திபானயோக ஸமாதிபில்,—

“தற்போதுள்ளவழியேசென்ற
சிற்ப்பெயல்வாழ்கிருட்டித்தபெரொளிப்
பொற்பிணைநாடிப்புணர்மதியோடுநூத்
தற்பாமாகத்தருந்தன்சமர்தியே.”

என்ற திருமுத்திரோபதேசப்படி, பாவசமாதிகைகடி வந்தவர்களுக்கு இஷ்டதேவதானுக்கம் எப்போதும் உண்டாம். இது உபாஸனைவழியிலிருந்து தேர்த்தவர்களுக்கு நிதரிசனமாய் விளங்கும். இப்பொழுது ஆதிபில் எடுத்துக் கொண்ட திருமுத்திரத்தின் பொருள் விளங்குகிறதா பாருங்கள்!

“கொட்டுக்குந்தாலிரண்டேயிரண்டிற்குல்
கொட்டுக்குந்தாலிக்கும்பாராவல்தென்பர்,
கொட்டுக்குந்தாலிக்கும்பாராக்குமுன்றிற்கு
மிட்டம்வல்தென்பரிசைருளே.”

“மனமாயைமாயைமும்மாயைமயக்க
மனமாயைதான்மாளும்மற்றென்றுமில்லை
பிணையாவதிலினைபித்தறவும்வெண்டாம்
தனையாத்திருப்பதத்தவந்தானே.”

இத்தத் தத்துவங்கையெந்தார் தத்துவஞானிகள் என்றும் தத்துவதரிசிகளென்றும் சொல்லப்படுவார். இவர்கள் தான் குணப்பயிர் (Cultivation of Character) செய்யவல்லவராவார். அதற்கு இன்றியமையா ஆயுதங்கள் (உபகருதிகள்) “கொட்டுக்குந்தாலிரண்டே.” இந்த இரண்டுக்கும் கொட்டுக்குந்தாலிக்கும் பாராவல்தென்பர், தவித்தளி இவைமூன்றிற்கும், மொத்தமாய் இம்மூன்றின்வலிக்கும் அதிகமான வலியுடையது ஒன்றுண்டு. அதுதான் (Spiritual Force) இஷ்டம் என்று சொல்லும் இஷ்டதேவதை. இந்த இஷ்டதேவதை ஈசன் அருளையன்றிவெறிலில்லை. ஆகையால் இஷ்டதேவதா உபாஸனை யானது ஹிருதயசக்தி வித்தித்தவர்களுக்கு அருட்டோஸாதத்தால் அருள்வழிப்பட்டு நடக்க ஏற்றதோர் உத்தமஸாதனமாம்.

‘அஃயாச்சிதையாத்தோமாம்ஹேஜாப்பர்ப்புகிடே
தேஷம்சித்பா பித்தாநாம் யோக சேஷம் வசாய்ய

[தமிழ்]

என்ற பகவத் வாக்குப் பொய்க்காமல், அஃயசித் தையில்லாமல் தன்னையொரோருவர் மிகப்பரிந்து இடைவிடாத சிந்தையிலால் உபாவித்திருக்க ளோ அவரது யோகசேஷமத்தவையெல்லாம் நா ன் வலிச்சிறேன் என்று கொடுத்த ஸத்தியவாக் குப்படி பகவான் குமாரமூர்த்தியாக வந்து குமார ஸம்பவம் கொண்டாட்ச் செய்த 9-நாளிருந்து நவசக்திபெயுமளித்து பத்தாம்நாள் பாரா விட்டோடியொளித்துப் பின்னுமோர் நவராத்திரிபானபின் மாயையைக் கொண்டு மிக்க ஜாலம் பல செய்து ஷஷ்டி யிலத்துவா ஆறாம் பூரணமானபின், பத்துக்கொண்டாடி பத்தைப்பரித்து பதரா மனத்துடன் வாரமோர் நாளே மும் வாழ்விளி புனக் குண்டென்று பிட்டுக்குமன் சுமந்த பிஞ்ஞகஞர் வழிபற்றி பூபார்தாங்கி ஸ்ரீபுத்தியம் மண் சுமப்பாய் என்று கடினமாம் கட்டளைபை தாதனமாய்ப் பிறப்பித்தார்.

மண்சுமந்த பூபுதியாம் மஹாபலியின் தலையிலன்று விண்சுமந்த வைகுண்ட வாமனன் உலகளந்து தன்சுமந்த ஈடைமுடியார் தரையிலான்றப் பெற்ற [பாதம்]

பெண்சுமந்த ஸ்ரீமார்பன் ஊன்றவைத்த கோலமா [நேன்.]

திரிபக்கு ஸ்வர்க்கத்திலும் மஹாபலியின் நாகம் நலமென்றே நானுவத்தேன்.

“பிட்டுக்கு மண்சுமந்த பிஞ்ஞகஞர் அருள்பெறவே மட்டுக்குமிஞ்சி மண்ச் சல்லாய்ச் சமைபவற்றா ரொட்டுக்கு முன்னிருந்து ‘எனை’யாட்டிவைத்தவன் [எனம்]

கட்டுக்குமிஞ்சியவன் கல்காவல் விதித்தானம்மா!”

குமார குருபான் திருவடி சாணம்,

வேலுமயிலுத் துணை.

Working for the Good of Mankind.

“மனப்பதை செப்பஞ்செயல்.”

“இன்பமும் தன்பமும் நாட்டாரிடத்தின
நன்செயல் புன்செயலால் தாட்டிற் கா
மென்ப இறை நான்தொறும் நாட்டினில்
மனப்பதை செப்பஞ்செயல் வைப்பம் காட்டும்”

— திருமந்திரம்.

“நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்று மில்லை.”
நாடெங்கும் வாழவைப்பது எப்படி? மனிதர்
கள் குணம் நடத்தை இவைகளை நான்தொறும்
செப்பம் செயலால் வைப்பம் வாழும். இப்படி
மனப்பதை செப்பஞ்செய் தொழிலும் கடமை
யும் யாருடையது? மூக்கியமாய் அரசன் கட
மைபாய். ஏனெனில் அரசனே நாட்டுக்குத்
தலைவன். ஒரு நாட்டில் இன்ப துன்பங்கள்
மலிந்திருப்பது அந்த நாட்டாரிடத்தின நன்
செயல் புன்செயலால். ஆதலால் அரசன் நாட்
டுவளப்பத்தை பணி “குடியுயரக் கோலுய
ரும்” என்பதை யுன்னிக் குடிக்கிடத்தில் நன்
செயல் மலியச் செய்யவேண்டும். நன்செயல்
மலிந்தால் இன்பமும் புன்செயல் மலிந்தால்
துன்பமும் அந்த நாட்டிற்கு நாதம். இதைப்
பிந்து மனிதர்கள் நடத்தையை நான்தொறும்
செப்பஞ்செய்ய வேண்டியது அரசன் கடமை.
“யதாராஜா ததாப்பிரஜா” அரசனெவ்வழி
குடிக்காவ்வுழி. அரசியல் கோணில் எல்லாம்
கோணும். ஆகையால் செங்கோல் ஓங்கச் சிரு
டன் அரசன் குடிக்கைப் பரிபாலனம் செய்யல்
வேண்டும். பரிபாலனத்தில் சிஷ்டபரிபாலன
மும் தஷ்டநிகரகம மடங்கும். தஷ்டநிகரக
யின்றிச் சிஷ்டபரிபாலனம் செய்ய முடியாது.
“அரசன் அன்றுகொல்லும் தெய்வம் நின்று
கொல்லும்.” தர்மம் தவறாது நீதி வழுவாது
அரசியல் நடத்தப்படல் வேண்டும். மனுநீதி
கண்ட சோழன்கதையை வாசித்தவர்கள் இந்த

பாவில் பூர்வ அரசர்களின் இராஜஜிய தர்மம்
எப்படி யிருந்ததென் றுணர்ந்துய்வார்கள். தர்
மம் சரியாகப் பரிபாலிக்கப்படாவிட்டால் கர்
மம் சரியாக நடக்காது. கர்மம் வழுவிலால் தர்
மமும், தர்மம் வழுவிலால் கர்மமும் தவறும்.
ஆகையால்தான் சுருதி “ஸத்யம்வத, தர்மம்சர”
வென்று முறையிடலாயிற்று. மன மொழி மெ
ய்கள் மூன்றும் ஒத்திராவிட்டால் செய்தவமெல்
லாம் அவமேயாம். திரிகரண சுத்தியில்லாவிட்
டால் ஒரு கரணமும் உருப்படாது. “வாய்மை
யால் ஆறும் தூய்மையாம்.” மனத்துய்மை
யில்லாவிட்டால் சங்கல்பம் மலிந்தியாது. வாக்கு
சுத்தி யில்லாவிட்டால் மனத்துய்மை கெடும்.
செய்கை (நடத்தை) சுத்தி யில்லாவிட்டால்
வாக்கு, மனம், இரண்டும் பழுதுபடும். ஆகை
யால்தான் திரிகரண சுத்தி யெல்லாவற்றிற்கும்
அவசியமென்பது. இந்தத் திரிகரணசுத்தி வாய்
ப்பதுதான் அருமைவிலும் அருமைபா யிருக்கி
றது இக்காலத்தில். பூர்வத்தில் பாராணம்
மன்னவர்களும் வாக்குத்தவற அஞ்சினார்கள்.
அதர்மத்துக் கிடங்கொடுக்க நிற்கினார்கள்.
மஹாபலி சர்வரத்தி வாமனருக்கு முன்றடி
மன்கொடுத்தபின் அவர் தீரிகிக்கிரடாய் உல
கெலாம் ஒரு அடியாலாந்து விண்ணெலாம்
மற்றோடியாலாந்து மூன்றுவது அடி பெங்
கே வைக்கிறதென்ன, வாக்குத்தவறக் கூடாடுத
ன்று தலையைக் காட்டினார். இக்காலத்தில் பொ
ய்யே மலிந்திருக்கிறது: ஏழைகளையிடப் படித்
தவர்கள் துணிந்து பொய் சொல்லுகிறார்கள்.
“பொய் சொல்லாவிட்டால் பின்டம் அகப்படாது” என்கிறார்கள். ஏழைகளையும் கோட்டுக்
கிழுத்துப் பொய்சொல்லக் கற்றுக்கொடுக்கிறா
கள். இல்லாத பித்தலாட்டமெல்லாம் செய்கி
றார்கள். சியாயவாதம் செய்கிறோமென்று லா
யர்கள் தம் உயிற்றுப்பிழைப்புக்காக இல்லாத
பொய் புனைசுருட்டுகெல்லாம் கற்பிக்கிறா
கள். “பெரிபமனுஷான் கௌவ” மென்பது
பின்ன்கோட் அளவாகப்போய்விட்டது. ஏழை

னைப் பிடித்து வதைக்கொடுக்கள். அடி பிடி சண்டையிட்டு அக்கிரமஞ் செய்துவிட்டுப் பொய் வழக்குத் தொடுக்கொடுக்கள். மனச்சாஷிக்கு அதிகாரம் போய்விட்டது. பொய்க்கஷியும் பொய்வாதமும் வீண்வழக்கு விராஜயங்களுக்குப்போவதும் ஜனங்களிடத்தில் மலிந்து கிடக்கிறது. இதனால் புன்செயல் மலிந்து நாட்டில் துன்பம் அதிகரித்து வருகிறது.

“குடிஉயா”க் குணநலம் வேண்டும். வரப்பு யா நீருயருமென்பர். ஜனங்கள் நியாயவரம்பு கடந்து நடந்துகொள்ளும்பொழுது, பிரகிருதி தர்மங்களும் தலை தமோறிப் போகின்றன. இது செய்நலமில்லாக் குற்றத்தாலென்று தெரிந்த மன்பதை செப்பஞ் செய்வாரில்லை. முன்காலத்தில் பாகவதர்களும் கதாப்பிரசங்கிகளும் பக்தர்கள், அடியார்கள் புராணங்களை யெடுத்துப் பிரசங்கிப்பதில் ஜனங்களுடைய குற்றங்குறை களைபெடுத்துக்காட்டித் திருத்திவந்தார்கள். இக் காலத்தில் அவர்கள் செல்வாக்கு அவ்வளவாக வில்லை. பகவத்காலகேதும்செய்யும் ஸாது ஸங்கப் பிரியர்களான பாகவதர்களுக்கு பதிலாகப் பொய்வழக் கெடுப்பார்க்குப் பிரிபதுதர்களான சட்டம்படித்த ஹட்டர்கள் மலிந்திருக்கொடுக்கள், ஸர் ஆல்ப்ரெட் ஸால் இத்தகையார் செய்யும் பொய் புனைசுருட்டுகளைப்பற்றி பெழுதியுள்ளது ஓரம்சத்திலுண்டையே. நம் தேசம்செய்த பாபம் திரண்டு துவழுகு, பசியக்காரமான “வாதனோவானா” மலியச்செய்து விட்டது. இந்தப் பாபகம்ம் வரவா வளர்கிறது. கைஷ்கர்மவித்திபெற்ற புண்ணிய சிவர்கள் பொதுஜன கேதமார்த்தம் மன்பதை செப்பஞ் செய்வாதுழைப்பது கூடாமையாக விருக்கிறது. ஏனெனில் அக்கிரமக்காரர்களுக்கு அவர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றோக்குவது கஷ்டமாயிருக்கிறது. பணமும் ஒழிம் ஒன்றென்று நினைக்கும் ஸமரஸ சித்தர்கள் செப்கை பணத்தையே பெரிதாய் நினைத்துப் பணத்தக்காக

உடல் பொருளாவினையும் தத்தம்செய்து துழைப்பார்க்கு ஒவ்வாதுதானே!

“இழிகுலத்தார் வேடம் பூண்பர்மெலுந்த வழிகுலத்தோர் வேடம் பூண்பர்தேவர்ப் பழிகுலத்தாடிய பாழ்சண்டானார் கழிகுலத்தோர்கள் கணையப்பட்டாரே.”—

யென்பது திருமந்திரோபதேசம். மேலும் கால வேற்றுமையால் மெய்தவஞ் செய்வாரைப் பார்த்துப் பொய்தவஞ் செய்வார் மிக மலிந்துள்ளார். இவர்களைப்பற்றித் திருமுலதேவர் பின்வரும் திருமந்திரம் ஒதிபிரகிருதி.

“பொய்தவஞ்செய்வார் புகுவார்க்கத்துப் பொய்தவஞ் செய்தவர் புண்ணிபாளானோர் பொய்த்தவ மெய்த்தவம் போகத்துட் போகியவஞ் சத்திபஞானத்தார் தங்குந்தவங்கனே.”

வேட மெப்படிபாயினும் உள்ளுணர்வை யுணர்ந்தறிந்தோர் உய்வழி கண்டியவர்.

“பொய்வேடம் பூண்பர் புசித்தற்பயனாக மெய்வேடம்பூண்பார் மிருயிச்சைகைக்கொள்வர் பொய்வேட மெய்வேடம் போதவே யுனினு முய்வேடமாக முணர்ந்தறிந்தோர்க்கே.”

—நிருமந்திரம்.

—:—

Heed not Greed, Gully-selfishness and Inhumanity:

They are Short lived.

“ஆட்டுக்கடா சண்டை ஏதுக்கடா?”

—:—

“அஜகஜாந்தரம்” என்ஊ வசனம் கேட்டதுண்டே: அப்படி யென்றென்ன? அஜத்தக்குரூர் கஜத்துக்கு முள்ள வித்தியாஸம் என்பது பொருள். அஜம் என்றால் ஆடு. கஜம் என்றால் யானை. ஆடு அற்பஜந்து, யானை மஹத்தான உருவமுடையது. ஆட்டுக்கு முனை சொற்பம், யானைக்கு முனை மிகுதி. பரமசிவன் ஆனைத்தோலைக் “கரியுரி” யாகப் போர்த்துள்ளார். குறும்பரஹம் மாகிய கந்தல்வாமி ஆட்டுக்கடா

வை வாழ்வுமனமாக வகுத்துள்ளார். இவற்றின் பொருளென்ன?

“யானைவரும் பின்னே மணி யோசைவரும் முன்னே” என்பது பழமொழி. மணியோசை காததத்துவத்தைக் குறிக்கும். அந்த காததத்துவ முண்டானால் அதிலிருந்து நவசத்தியோடு கூடிய நவவ்யூகப் பிரபஞ்ச முண்டாகும். இந்தப் பிரபஞ்ச மாகிய யானையைத் தோலுரித்து (அதாவது, அதனாலுண்டாகும் பந்தங்களை நீக்கி)ப் போர்வையாகப் போற்றிபுள்ளார் பரமசிவம் என்பது பொருள். உலகத்துக்கு வலுவூண்டானால் அது உலகஞானமாகப் பிரசுரித்தாகும். உலகஞானம் பேதபுத்தியை ஆதாரமாகக்கொண்டுள்ளது. இந்தப் பேத ஞானத்தாலுண்டாவது கர்மபந்தமும் ஸம்ஸார. துக்கமும். இவ்விரண்டையும் தன்னுள்வைத்துக் கொண்டு இவற்றிற்குப் போர்வையாக விரும்புபது “கரியுரி” யென்னும் இருள்பற்றிய அபித்யாஸமும். இந்த அபித்யாஸத்தை அதன் வலிகெடத் தோலுரித்து ஸ்வபஞ்சோதிவடிவாகிய பரமசிவம் தனக்குப் போர்வையாகப் போர்த்தி யிருக்கிறார். இதனுள்மையை உணர்ந்தார் அருட்குமரியாவர். “பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும் பொய்யென் மெனக்காட்டி” யென்ற பெரியோர் வாக்கால் மெய்யறிவுதயமாவது இந்தப் பொய்யறிவு (அறியாமை, அறித்தை) அறிப்பப்பட்ட பின்னரே யாம். அறிபாமையை அறித்தையென் றறியும் அறிவே மெய்யறிவு (சித்தை) யென்னப்படும். இதற்கு சுத்த வித்தையென்று பேர். இந்த சுத்த வித்தை கைவந்தோர் ஸ்ரீசக்தாராவர். அந்த ஸ்ரீசக்தரத்தை யறிந்தவர் எல்லா மறிந்தவராவர். அதிலுள்ள ஆவரண தேவதைகளே சமஷ்டி ஞானத்தை, மறைத்துக்கொண்டிருப்பதால் அவை யானையுருவாம். அஜம், கஜம் இரண்டுக்குமுள்ள வித்தியாசம் க் என்னும் அக்ஷர மாதிரியாம். “கம் ப்ராஹ்மகேவலம்” என்றதால்,

னால், கம் என்னும் (க்) அக்ஷரம் உபநிதனகாரணமான தாமஸப் பிரதான ரூபியாகிய ப்ராஹ்மகேவலத்தைக் குறிக்கும். இதையே சமஷ்டித்துவம் என்றும் சமஷ்டி காரணம் என்றும் சொல்லுவர்.

“கஜம்” என்பது சமஷ்டித்துவம் அல்லது சமஷ்டி காரணத்தைக் குறித்தால், “அஜம்” என்பது வியஷ்டித்துவம் அல்லது வியஷ்டி காரணத்தைக் குறிக்கும். சமஷ்டிக்கும் வியஷ்டிக்குமுள்ள வித்தியாஸம் தோப்புக்கும் மரத்துக்குமுள்ள வித்தியாஸமாம். ஆகவே கஜம் சமஷ்டி ஆவரணமானால் அஜம் வியஷ்டி ஆவரணமாம். ஆவரணம்—மறைப்பு. வியஷ்டி ஆவரணம் உள்ளதனுள்வை மறைக்கும். “ஆட்டுக்குப்புத்தி பிடரியிலே” என்பது பழமொழி. அதற்கு முனை யதிகமாகவில்லை யாதலால் அபித்யாஸமமான தேஹோஹ பாவத்துக் கிருப்பிடமான பிடரி (விசத்தி ஸ்தானம்) வரையிலே அதற்கு அறிவுண்டாம். அதாவது தேஹோஹபாவம் உதிப்பதற்கு வேண்டிய அறிவுமட்டுமே யதற்கு உண்டாம். அதற்கு மேல் அறிவு அதற்கு புத்தியோடாது. ஆட்டுக்கடா சண்டை பார்த்தவர்கள் அவை ஒன்றோடொன்று ஆக்கோஷமாய் முட்டிக்கொள்வதைப் பார்த்திருப்பார்கள். அப்படி முட்டிக்கொள்வதால் பயன் என்னவென்று யோஜிக்கும் புத்தியதற்குக் கிடையாது. ஆட்டுக்கடா சண்டையில் ஒன்றோடொன்று ஒடித்தாங்கி முட்டிக்கொண்டு தலையை உடைத்துக்கொண்டாலும், நம் தலை உடைந்ததென்று நினைக்காது. இரத்தம் ஒழுக ஒழுகப் பின்னும் அவை யோடி யோடியெதிர்த்து முட்டிக்கொண்டு சாகும். இதுதான் ஆட்டுக்கடா சண்டையின் முடிவு.

இந்த ஆட்டுக்கடாவைத் தவறுதலப்படுத்தி, “ஆட்டுக்கடா சண்டை ஏதுக்கடா?” என்று உள்ள முருக அன்புமிகுதியால் செப்பிய குருமொழியை ஒரு மொழியாகக்கொண்டு சிரவன,

மன்ன, நிதித்தியாஸ்முறைபற்றி ஆய்ந்து பார்த்தால் அதனுள்ளுறை பாமகாருண்மம் வெளிபாகும். அறிவிலிகள் இருவர் சண்டையிட்டுக்கொண்டு மண்டையுடைத்துக் கொள்கிறார்கள். இது ஒரு “ஆட்டுக்கடா சண்டை.” அவர்களே சோற்றுப்படிப்பு படித்து, ஆட்டுக்கடா சண்டையில் இரத்தம் குடிக்கப் பார்க்கும் நரிபோல், சண்டை முட்டியிட்டு நடுவில் தாம்பிழைக்கும் வழியைப் பார்க்கும் கற்றறி முட்டி சகாயங்கொண்டு கோர்ட்டேறிச் சண்டையிட்டால் அதுவும் “ஆட்டுக்கடாசண்டையே”யாம். ஏனெனில் வழக்குத் தொடுத்தவன் ஜபீத்தாலும் தோற்றாலும் கஷ்ட ஷ்டம் தன்னீதபாக அனுபவிக்க வேண்டும். ஆட்டுக்கடா சண்டையில் உதா கஷ்டமானால், கோர்ட்டுக் கச்சேரியேறிச் சண்டைபோடும் ஆட்டுக்கடா சண்டையில் உதா போஷணாதாரமான திரையகஷ்ட முண்டாசுமறு, இதிலும் மேலான இன்னொருவித “ஆட்டுக்கடாசண்டை” யிருக்கிறது. அது தத்துவ விசாரம் செய்கிறோமென்கிற விபாஜம் வைத்துக்கொண்டு சண்டப்பிரசண்டமாய் வார்த்தைகளைக் கொட்டி யாந்து கூடையில்வாரி மலையோடு மலை யெதிர்த்தாற்போல் விதண்டாவாதம் செய்கிறதேயாம். இவர்களும் பயனற்ற சண்டையே போடுகிறார்கள். ஏனெனில் தாயுமானவர் “வீறுவாதம் புகலுவாய் வாதநேவாளர்க்கு மெட்டாத முக்கணுடை மாமருந்துக் கமிர்தமே” என்றபடி உண்மைஞானமாம் அயிர்தம் இவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. நாசகாரணமான சண்டையேதான் இவர்களுக்குப் பிரதானம். ஆகையால் அடுத்தாளைத் தடுத்தாலும் குருநாதர் “ஆட்டுக்கடாசண்டை யேதுக்கடா?” என்று இரக்கமேவிட்டு அருள்மொழி கூறி இருள்வழி நீக்கித் தெருள்வழி காட்டுவாராயினர்.

உலகம் பேதபாவீனியி விருந்துண்டானது. பேதபாவீன அஜ்ஞான இருள்மயமான ஆட்டுக்கடா ருபமாயுள்ளது. ஆட்டுக்கடா இன்ன

ஒன்றையென்று கண்டதும் சண்டைபோட்டு மண்டை யுடையும்வரையில் முட்டிக்கொள்வது ஏதுகாரணத்தால் என்று ஆராய்ந்துப் பார்த்தால், பேதபாவீனையைத் தவிர வேறென்றும் காணப்படாது. இந்த பேதபாவீனையை அடக்கியாவது மஹா துர்லபம். பிரம்மாதி தேவர்களாலும் முடிபாதென்றால் மனுஷர்களால் முடியுமா?

ஆனால் மனுஷஜன்மம் எடுத்தது முத்தி வீடையவனறி ஸம்ஸார ஸாதுயரத்தில் எப்போதும் முழுகிக்கிடக்க வல்லவென்பதை யுன்னிப்பார்த்தால், அந்த ஜென்ம ஸாபல்யத்தைப் பெறுவான் பாடுபட்டுமுழப்போர் பேதபாவீனையை முற்றும் வசப்படுத்த வேண்டும். அது வசமாகும்வரையில் ஜீவனுக்குத் துன்பமேயன்றி இன்பமில்லை. பேதபாவீனையால் அதுபவிக்கும் சுகம் எல்லாம் பின்னுல்வரும் துக்கமுட்டையைச் சுமப்பதற்கான அச்சாரமேயன்றி வேறல்ல. பேதபாவீன யற்றவீடத்து “துன்பமும் துக்கமும் இன்பசுக நீழலாம்” என்கிற அபேததரிசனம் சித்திக்கும். “அபேததரிசனம் ஞானம்” என்ற சுருதி வாக்குப்படி இந்த அபேத தரிசனமே ஞானேதயமாகும். இதை அருணாருடா மூர்த்தியாகிய ஆட்டுக்கடா வாஹனமேறிய எம்பெருமான் சுப்ரமணியக்கடவுள் கிஷ்டர்கண்டிய்ய அவருக்கு இஷ்ட தேவதைபாவிருந்து அனாரூடாய் அவர்களுக்கு தரிசனமளித்து அருள்புரிகிறார். இதை கிளக்க ஒரு திவ்ய கதையுண்டு. அதை யெடுத்துரைப்பாம்.

அஹத்தில் கண்டதே புறத்திலும் காணப்படுமாதலால் குமாருருபானும் குறைக்கடவுளையும் அவரது திருவிளையாட்டாம் பாக்கிரமங்களையும் அஹமுகத்தே காணமாட்டார், பழகி முகத்தே யுணரல் ஆற்றாதவராவர். ஏனெனில் எம்ர்ஸன் (Emerson) சொல்லியபடி “Man sees as he is”—அஹத்திலுள்ளனனையே புற

த்திற் காண்குநன் மனிதன். அஃதும் புறம் வேற்றுமை யற்றுப்போனான் விகாரமெல்லாம் ஒழிந்துவிடும். இதற்குப் பரம சாதகமாயுள்ளது திரிசரணத்திற் துவாரா லபிக்கும் இதய சுத்தி யாம். ஏனெனில் குறையற்றதும் இதயகமலத் திலேயுள்ள ததூராலயத்தில் வசிக்கிறார். அந்த ததூராலய தரிசனங்கண்டோர் அதையே கம லாலயமாகப் புறத்திற்குந் திரிப்பார். புறத் திற்குந் திரிவெல்லாம் “அக்ஷித்” என்னும் சிவகுமாரன் பாக்கிரமங்களைக் கட்டியவர்க்கு “சுவாமி பராக்கு” என்று அறிவுறுத்தும் கட்டி யக்காரர்களாக (Heralds) விளங்கும்.

குமரகுருபரனாகிய எம்பெருமான் தாமதால் யத்தி லெழுந்தருளித் திருநட்டம்செய்து திரு விளையாட்டுக் காட்டியபின் திருக்கயிலாயம் வெள்ளியங்கிரியின் முன் திருவாயிசின் கண் டுள்ள மண்டபத்தில் நவ வீரர்களாகிய வீர வாகு, வீரநீரன், வீரபுரத்தான், வீரமார்த்த ண்டன் முதலிய துணைவர் ஒன்பதின்மரும் லக்ஷம் சேனாவீரர்களும் தம்மைப் புடைசூழ்ந்து போற்றிவிடப் வீற்றிருந்தருளித் தரிசனம் தந்தார்.

அக்காலத்தே, ஸத்யவிரதம் பூண்டு, உன் மையை உரைப்பதால், கலகப்பிரியர் என்று பேர்பெற்ற தேவகுறியாகிய சாரதமாமுனி வர் வேண்டி (யாகம்) ஒன்று செய்ய கிருப்பி லார். தேவர், முனிவர், அந்தோர், இந்திரன், பிரமன், கிஷ்ணு முதலிய சகல கணத்தவர்க ளோடுந் சேர்ந்து பூவுலகின்கண் யாகசாலை வகுத்த, வேதசிவாகம விதிப்படி வேண்டிசெய் யத்தொடங்கினார். அப்படி செய்துவருந் தலைந்தே ஏனாக்கப்பட்ட அவர் மனதில் மாறுபாடு உண்டாகிநிமிட்டது. மனம் ஒருவழிப்பட்டது உண்டாகிநிமிட்டது. மனதின் எனக்கிலை கலையவே மந்திரமாதலால், மனதின் எனக்கிலை கலையவே மந்திரமும் மாறுபட்டது. அப்படிபுண்டான மந்திரமாதலாலே, யாகக்களியிலிருந்து “செந்தூரவான் போன்ற” ஆட்டுக்கடா ஒன்று

தோன்றியது. அதன் வடிவத்தையும், சினத் தையும் ஆவாரத்தையும் கண்டு அங்குள்ளார் யாவரும் மிகத்திடுகலாட்டு அஞ்சினர். அந்த ஆட்டுக்கடா யாகக்களியிலிருந்து தோன்றி யதை ஆராயுமிடத்து பூமிபிழுள்ளார் தர்மமெ ன்று பேர்சொல்லிக்கொண்டு செய்யும் அதர் மந்திரமும், சிரமமென்று பேர்வைத்துக்கொண்டு செய்யும் அத்திரமந்திரமும், தவமென்று பேர் செய்யும் அத்திரமந்திரமும், அவர்களும் தானே வருவெடுத்து முன்னர்ப் பூமிபாரம் நீர்ப்பான் திருநெல்லை அருகே நின்றபோல, தர்மதேவ தையின் குறையிர்ப்பான் ஆட்டுக்கடாவாகத் தோன்றி பேதபாவையாம் கலகத்திழுட்டி புல கையழித்தத் தவமும் கட்டிக்கொண்டு கிளம்பி யதுபோல் இருந்தது.

திரிசரண சுத்தியில்லாது வாயொன்றுசொ ல், மனதொன்று கிணக்கக் கையொன்றுசெய்ய — இப்படி தனக்குள்ளே யுண்டான மாறுபாடு கிசேஷத்தால் “selfishness” என்னும் “ஆட்டுக்கடா” சிதக்கி குண்டமாகிய யாகக் களியிலிருந்துண்டாகிறது. சாரத மதூரமுனி வர் (ஸத்ய ஸங்கல்ப விரதர்) இந்த யாகக் களியை வளர்க்கும் பழமானார். அவர் அத்திரியை வளர்ப்பான் செய்த வேண்டியில் உலகில் நடக்கும் அக்கிரம அப்யாசங்களை யெல்லாம் திரிபுனை வாசியாகிய அவர் கண்ணுற் கண்டகாட்சிவந்து அவர் காரணத்தைக் கலைக்க அச்சமயம். அவர் மனதிலுண்டான மாறு பாட்டால் மந்திரமும் மாறுபட்டு, மந்திரத்தி பெற்ற அவர் செய்த ஆகுதி யின்போகாது “கொக்கர்வானம் போன்ற” ஆட்டுக்கடாவை உதிக்கச்செய்தது. அது முயலுவதையும் அழிக்கும் ஆற்றல் பெற்றது கிளங்கியது. ஆதலால் அதன்முன் நீக்க ஆற்றது, சாரதர் முதலான புண்ப்புகுறிகள் வேறெங்கும் புகுவிடமின்றி திருக்கயிலாயமடைந்து அங்கே திருவாயில் முன் கொளுவிருந்த குமராக் கடவுளைக்கண்டு அஞ்சலையுந்தராய்த் தம் குறையிற்று சரண்

புருந்து அடித்து வின்றார். அப்பொழுது ஸ்வர்க்க மந்திய பாதாளமென்கிற முடிவகையுமுழிந்துவிட்டு அந்த ஆட்டுக்கடா ஸத்தியலோகத்தை யடைந்து அதையும் அழித்துவிடத் தயாராயிருந்தது.

தஞ்சமென்று தடைந்தாரை அஞ்சமென்று அபயங்கொடுத்துக்காக்கும் குகைப்பெருமான் பக்கத்திருந்த வீரவாகுதேவரை சேர்ந்த அஸ்வாட்டுக்கடாவை இந்தக் கருணாமே இங்கு கொன்றதென்று கட்டளைவிட்டனர். வீரவாகுதேவரும் குபேசன் திருவருளால் அந்த அழிப்புச் சக்தியாய்ந்த ஆட்டுக்கடாவைப் பிடித்தவராய்சென்றார். அது திரிலோகமும் பாற்செய்து விட்டு ஸத்தியலோகத்தை யடைந்து அதையும் அழித்துவிடவெண்ணி இரயமாத்த ஆரவாரித்தா நின்றது. வீரவாகுதேவர் அதை மயங்கக் கண்கள் எங்கனும் காணாது ஸத்தியலோகத்தில் வந்து தேடவும் அது அங்கனே வழிகாலத்துத் தீப்போலும் பரந்த வளர்ந்த உயர்ந்த மேருவையும் அதன் அடிச்சூழலின் பள்ளத்தில் யிழந்த பருக்கைமரக்கீக்கப்போல் செய்ந்த உயர்ந்த அங்கு அங்கு தென்பெற்று ஆரவாரித்த தென்னைக்கண்டார். இவரைக்காலையும் அது ஆக்கிராஷங்கொண்டு குழிக்கொண்டிருந்தது. “வீரவாகுதேவர் அஸ்வாட்டுக்கடா அஞ்சும் வன்மை உயர்ந்த, வீரர்த்துபோய் அதன் கொம்பு களைப்பற்றித் தாக்கவென்று அதை யிழந்துக் கொண்டு குகைப்பெருமானார் முன்னம் செல்வாராயினர். அவர் திருக்கவியாயமல்யடைந்த முருக்கைடவுள் முன் அந்த ஆட்டுக்கடாவை கீட்டுப்பணிந்து நின்றார்.

குமா குருபரனு மென்பெருமானார் தம்முள் வந்து தஞ்சமென்று அஞ்சுகின்ற தேவர்கள் இருவர்களைப்பார்த்து: “அன்புடையீர்! ஆட்டுக்கடா கம்மிடத்துக்கு வந்துவிட்டது. இனிமேல் ஒரு சிறிதும் குகை யுயர்ந்தென்று தொடங்கிச்செய்த வேண்டியை முற்றுகிறீர்.

வேண்டியின் உண்மைப்பொருளையும் உள்ளபடி தெளிந்து கொள்கிறீர்!” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

அவர்களைல்லாரும் குமாருனார் திருவருளையும் அவர் பார்ச்சியத்தையும் விவந்து அது தனது ஆளத்தக்கத்தாடி, சர்வலோக சரணயரும், எல்லாமில்லாத திருவருட்சக்தி வாய்ந்தவருமான வேலவன் கோக்கிப்பின்னும் ஒரு வரன் வேண்டிக் கொண்டார். அஃகென்னவெனில், தேவரீர் அந்த ஆட்டுக்கடாவை (பேத பாவநாயை) வேறெங்கனும் விடாது வாகனமாகக்கொண்டு எடுத்தியருளல் வேண்டும். அடியேற்களும் மறைந்தியார்களும் அகாருடாகிய தேவரைக்கண்ட காலத்தே, எங்கக்குண்டாகிய இடங்களைத் தவிர்க்காக்கொண்ட பரம்பொரு நியவொன்று கல்லரிவற்ற உயர்ந்த தேவ வாகுமென்று குறைபாடு இன்றனர். வேண்டியவர் வேண்டியவாறு எத்தனாலும் ஒப்பற்ற உண்மைத் தெய்வமாம் குமரேசனும் அந்நீதிசைத்தருளினார். அதுமுதல் அந்த ஆட்டுக்கடா தீங்கியற்றாது எப்பெருமானார்க்கு தீயம் வாகனமாகியது. அவரும் அகாருடாய் அதை வசப்படுத்தி உலகெல்லாம் பவநிவந்து ஐவகைகளையும் எடுத்திக்காட்டினார். பத்த கோடிகள் கனிபுகளித்து உயர்த்தேம் உயர்த்தேம் என்றென்றித் தொழுதனர். காரதர் முதலானோர் தாம் தொடங்கிய யாகத்தை முடித்து எந்தக்கடவுள் யாகபிரதிபும், யாகபரிபாலனரும், யாகபலப் பிரதானருமென்றனார்த்த அவரைத் தொழுதனர். அதுமுதல் குமரேசனுக்கு “அக்ஷிபு” — “அக்ஷி குமாள்” என்னும் திருநாமம் வித்தித்தது. இதனால் அறிபத்தக்கது என்னவெனில் கியங்குப்பாவத்திற்குத் தடைபிடுத்து உண்மையுணர்ந்து விழுந்த வித்திபெற்றவர் சமஷ்டிபாவத்திற் பிரவேசித்து அநியுண்மைக்கீழையெல்லாம் உன்றும்புறமும் தக்கவுணர்ந்த உயர்வழிதேடி உயர் அபயமுக்கீழே தவறாயைத்திறண்டு தரிசித்த குமாரதேவரைத் திருக்கவி

கோயிலும் (சமஷ்டி முந்திலும்) சுண்டு தரிசித்
தன் தந்தைமென்று உய பேதபாவனையின் ஆன்
கோடி அவிபாய்தான் சாஷ்டியிலும் சிந்தி சம
வாய்ப்பும் சிந்தித்து மென்பதாம். இதைப்பெ
யெம் குருநாதர் “ஆபிரகாடா சங்கடா யே
வந்தடா!” என்று சுட்டாமற் சட்டிச் சூர்
மாதி குருநாமாய்ச் சூசிப்பித்தார். இந்த உன்
மையையெ மெர்ஸனும் இயந்திரிய அனார்த்த
இதயிருக்கிறார். ஆகை “அபய ஹஸ்தம்” என்
றும் நிருநாயம் சூட்டி, தேச சமஷ்டிக்கவைய
யும் சேத்திரபாலந்தானம் வழித்தவராய் தே
சசேநம் பரிபாலகாய் விளங்கும் சேசாசுபதி
யும் உவர் பெருமடையாரும் சிபஷ்டியின்
கைகொடுத்ததரவு சொப்பனதச் சமஷ்டி பாவ
ந்தியிலிருந்து சிந்தித்து ஆதவாய்மை விளங்க
அங்கிலேய மொழியில்தானே விளக்கிக்காட்டி
யிருக்கிறோம். ஆகை “அபய ஹஸ்தம்” அல்
லது “பாமனோடாவ்றும் பாசியம்” (Su
preme Hand of Fellowship) “என்னும்
குருநாதர் சுட்டிப் பிழை பிரசுரிக்கிறோம்.

The Delhi-Durbar Celebration.

The Kingdom of the World has become the Kingdom of
God and His Son.—*Revelation*.

ABHAYAHASTAM

or

The Supreme Hand of Fellowship,

(A Sequel to the Divine Song of Empire.)

TO THEIR EXCELLENCIES LORD AND LADY PENTLAND.

MOTTO:—Falsehood, injustice and oppression in
the end of every thing fade and vanish away. Good,
guilty-elfishness and inhumanity are short-lived; the
individual suffers but the race goes on. The larger view
always and through all shams, all wickedness, discovers
the truth that will, in the end prevail, and all things,
surely, inevitably and resistlessly work together for good.
Amen! *My Master's Voice (Gleanings)*.

* Vide Abhayahastam or the Supreme Hand of Fellow
ship (A sequel to the Divine Song of Empire) by Chera
Durai, the Cinderella of Empire, printed below.

I
O Goddess bright, Rider of the rampant Lion
Slayer of the Animal Man on Evil Land
My Master's Voice (Gleanings)
I take refuge in Thee O Well-learned!

II
O Supreme God, Lord of the shining Rain & Monsoon fair,
Protector, Patron and Saviour of our Dawn's face,
Commander of the Divine Army fair,
I take refuge in Thee O My Lady of Peace!

III
O Man of pelt and power, Lord of Asura hordes,
Trusted to thy God and Thee
Warrior bold with shield and sword
Thy might is spent and spent! Report! Alas!

IV
O Lady fair and tall, Fairy Queen of All!
Thy hand is lifted to Mother Supreme hand of fellow-
ship
The Cinderella of Empire has her Fairy God-mother after-
[all]
Blessed be the Gardenland where the city-full her
[Ruler met in friendship]

V
And then too hastened Lord and time
Ordered ruler of this land
For many too long night has strideth the nighty-land
Sought out peace and peace (Gleanings)!

VI
As thy strong hand and clear voice resounding
With a hearty *very glad* repenting
The preferred hand of fellowship took and held
It thrilled my heart to feel the hand that held can
[well!]

VII
To Lord and Lady Pentland Fair these my thoughts I say,
[and duly give]
Thy hand out to Mother Supreme hand of fellowship
Chasing my heart's fears and troubles away by a hearty
[hand-shake]
And I, the Cinderella of Empire do HOPE to see my
[troubles end in friendship]

ANANDA MISSION, } CHENNAIDIEVEI,
[Ed. Dec. 1912.] (The Cinderella of Empire.)

THE MOTHER'S LAMENT

On Kala Bhairavashtami.*

தனயனைக்கொடுத்த தாயிரங்கல்.

மஹாகாலபரவாஷ்டமி.

பல்லவி.

காலபரவரே! தக்கன்
தீக்கொய்தவரே!

சரணங்கள்.

1. காலையில் ஆதித்தன் உதித்தான்
காலபரவரே! அஷ்டமி திதியில்
மாலையில் தூங்கிய சேயைநான்
காலையில் மாரிலினைக்கக் காணேனே! —(காலபரவரே!)
2. ஆர்வணி தேவர்கள் போலே
விச்வமெ லாம்புகழ் பாலன்
வசியமா யென்கையில் வந்தவொர்குமரன்
கரியாமல் சித்ராசெய் கோலம்பாரே! —(காலபரவரே!)
3. உத்தமகுமரன் பிறந்தாரென் றுன்னத்தில்
சிந்தமநிழற்றா விரூக்கவே பொறுக்காமல்
உத்தமனென்பாலன் உயர்ந்திரை செய்கேர்த்தி
பிந்தம்பி டுத்ததான்காணக் கொடுக்க'லையேன்! —(காலபரவரே!)
4. ஆண்டியாவேனும் அடினாயா வேனும்
வேண்டியிருந்தாய் நாடியிருத் தேனன்!
தோண்டியுடைந்தது போலயன் கூத்து
வேண்டி ருக்கான் வேஷம்கலைத்திரே! —(காலபரவரே!)
5. என்னுள்ளம்விரிய என்மனம் குவியப்
பொன்னுட்பணிபோலப் பொட்டென்று காயத்தை
யென்னுள்மறைத்து ரென்னுயிர் மூடிக்கத்
தன்னுள்கானையாகத் தேவறத்தை மறைத்திரே!

1-12-12.

—(காலபரவரே!)

* The Anniversary Day of Saint Venkateswara Aiyah Avergal of Tiruvasalur.

Sri Sankara—A Sketch.

ஸ்ரீ சங்கரர்.

எழாம் அத்தியாயம்.

1. ஸ்ரீ சங்கரர் ஸ்ரீ சைலத்திருச்சுவரில் கபாலிக மகத்திருக்குத் தலைவனான உக்கிரவராவன் என்னவான் இவரைத்தன்னால் கொல்ல முடியாதென்றறிந்து கபடத்தான் அவரையே கொல்ல எண்ணிக்கொண்டு தகுந்த வேடம்பூண்டு சங்கரர் மாணாக்கர்களுடன் கலந்து அவ்வையதில் யோதிக் கொண்டு சமயம் பார்த்திருக்கையில், ஒரு நாள் ஸ்ரீ சங்கரர் தனித்திருக்கையில் அவர் பால் சென்று விதித்து, “ஐய! நிர் முற்றம் வெறுத்தவர், பாஜிப்பவரைத் திருப்தி செய்யாதொழியீர். யான் பன்னிரண்டாண்டு மிகவருத்தி வரவழிவழி புரிந்தேன். என் விருப்பம் பாதேமாரும் பொருட்டு ஒரு அரசனையாவது பிரம்மஞானியை யாவது பணியிட வேண்டும். அந்நுகுக்க அரசன் அசப்பரிவதில்ல. உம்மை யன்றி பிரம்மஞானியும் வேறில்லை. ஆகையால் உமது தலைமைக்கொடுக்க வேண்டும்” என்று யாசித்தான்.

2. ஸ்ரீ சங்கரர் “உனது கருத்தின்படி செய்து கொள்க!” என்று கூறி சமாதிக் கிஷ்டப்பிவிருத்தார். தனது கருத்தை முடித்துக்கொள்ள உடனே வாணியெறித்துக் கொண்டு ஸ்ரீ சங்கரர் சுரீபத்திஸ்வர்தான். அச்சமயத்தில் பத்மபாசர் வரையர், அவர்: “எ! கரசிங்க!” என்றும், உக்கிர கரசிங்க முர்த்தியுடனே தோன்றி அவ்வவரவனைக் கிழித்தெரிந்தனர். சமாதிக் கலித்த சங்கரர் உபநிஷதங்கனால் அம்முர்த்தியை சார்த்தப்படுத்தினர். யாவரும் பத்மபாதரைத் துதித்துக் களித்திருந்தனர்.

3. பின்பு சங்கரர் தீர்த்தயாத்திரை செய்து கொண்டு கோதாமம் வந்து ஸ்ரீ மகாபலேஸ்வரைத் தரிசித்து மூன்று நாள் அங்கிருந்து ஹரி

சங்கர கேதத்திரமடைந்து வாரி நுகேஸ்வரரைத் தரிசித்து அருள்பெற்று முகாம்பிகை கேதத்திர மடைந்தனர்.

4. கொல்லுர் என்னும் அந்த கேதத்திரத்தெருவழியாக ஸ்ரீ சங்கரர் வருகையில், வயது சென்ற வேதிபர் ஒருவர் தன் மனைவியுடன், இரத்தபோன தனது ஓரே குமாரனுடைய தேகத்தை வைத்துக் கொண்டு ஆரவரத்தை கண்ட சங்கரமணிக்குக் கருணை மேலிட்டது. தயங்கி நின்றார். உடனே, “காஞ்சார் வல்லமை மில்லாதவன்கருணை யின்” என்ற அசரீரி மொழியுண்டாக, அதற்கு உத்தரமாக, “முடிவாகும் கால்கவல்ல நின்றொருவன்கே அது இயலும்” என்று சங்கரர் கூற, இரத்த கிடந்த மகன் உறங்கி பெழுந்தார் போல் பிழைத் தெழ யாவரும் கண்டி யியந்தனர்.

5. பின்பு ஸ்ரீ சங்கரர் சர்வசக்தி வடிவடைய முகாம்பிகையைத் தரிசித்து, ‘கனாரோகணம்’ என்ற விதுதியை செய்து வல்லியுமர் அக்ரஹாரத்தில் தங்கியிருந்தனர். அந்த நாளில் ஹமுனி மகத்தை யனுத்தத்த வந்த இரண்டாயிரம் வேதிபரும் அவர்களுக்குத்தலைவராக பிபாகர பட்டர் என்ற குருவு மிருந்தார். இவருடைய போதனைப்படியே தென்னாட்டி ஹன்மவர்சன் எட்டி வந்தனர். இவருக்கு சுந்தரமுள்ள ஒரு குமாரனாண்டு. இவன் எட்டிலையது வரையில் உலகமையப்பால் வாய்ப்பொதிருத்தான். பிரபாகர பட்டர் அம்மகவைச் சங்கரர் பாதங்களில் பணிபுச்செய்து பிரார்த்தித்தனர். ஸ்ரீ சங்கரர் அம்மைத்தனைக் கருணைபோடு பார்த்தி, “கந்தவம் கிடுகாது”- “நியா? என் இவ்வாயு இடன்போலிருக்கின்றன?” என்றனர்.

6. சிறுவன், “காதலம் மறுவுயோ கசதேவ யக”, என் றுடனல்லன், என்னெதிரில் ஸுமம் உடக்கின்றது” என்ற ஸத் சித்தாவர்த்த ஸ்வரூப அவ்வைத் தித்தியைக் குறிக்கும் பன்னிரண்டு ஸ்லோகங்களை கர்ணமீர்தமாய்க் கூறி

ஞன். ஸ்ரீசங்கரர் கருணையோடு தம் வலக் கையை அவன் தலைமேற் சாத்தி, “ஹஸநா பலக்,” உன்னங்கை நெல்லிக்கனிபோல் ஆக் மாவையுரித்தவர், என்று அழைத்து, பிரபாகரரை கோக்கி, “இச்சிறுவர் உமக்கு உதவமாட்டார். முற்பிறப்பில் செய்த வினையால் முழுவது முணர்ந்தவராயிருக்கின்றார். இவர் உன் வயிற்றிற் பிறந்ததால் உன் மரபினர் ஆகி வரும் நற்கதி பெற்றனர்” என்று கூறி, அவருக்கு அத்தவக உன்மையைப் போதித்து அம்மைந்தனை யழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர்.

7. பின்பு, சிவ ஸ்வரூபமாகிய ஸ்ரீசங்கரர் பிரமா விஷ்ணு அம்சமாகிய மானுஷர்சுரால் குழப்பப்பெற்ற வான்வழி கைலாசம் சென்று சந்திரமௌனில்லா விக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டு தங்கப்பத்தினா நிக்கையாடில் ரூபிய சிருங்க டிரோனிய் தவம் செய்தவிடமாகிய சிருங்க நிரிக்கு வந்து சில காலமிருந்து, அதைப் புனிய பூமியென வுணர்ந்து, கலிகெய்வமாகிய கால்வதியை ஸ்தாபித்துக் கோவிலொன்று கட்டி வித்து பூதா திருமீழா நடக்கும்படி திட்டஞ் செய்தனர்.

8. நகிர, இவ்விடத்தில் ஓர் மடமமைத்து, கரோஸ்வராகாரியரை அம்மடத்திற்கு அதிபராயாக்கி, பாரதி ரிடம், சந்திரமௌனேஸ்வர விக்கம், ரத்ன கர்ப்பவிநாயகர், காரதாதேவி இவைகளைக்கொடுத்து ஆராதித்து ஸ்ரீதிருத்தவரும்படியாகவும், (பாரதி) பூரிவாள சம்பிரதாயத்தை அனுசரித்து நடவடிக்கை நடத்தி வரும்படியாகவும் திட்டஞ்செய்து, கரோஸ்வரருக்கு வசதன்ய பிரம்சாரி பென்று பெயரிட்டு ஆசாரியாபிஷேகம் செய்ததுவந்து இக்கருவாக யிருக்கவென்று ஆரீர்வதித்து, இப்பிடத்தினைப் பத்தியோடு வணங்குகிறவர்களுக்கு ஞானசித்தி புண்டரகக் கடவகென்றும், இர்தப் பிடமே கற்பென்ன பிடங்களுக்கும் கலிமையாயிருக்க வென்று வரக்கொடுத்தனர்.

அன்று முதல் இப்பிடத்தில் காரதாதேவி பரிபூர்ணமாய் வீற்றிருந்து பாரத மாதாவாய் விளங்கி அடுத்தவரை யாதரித்து வருகின்றார்.

9. அன்றிபும் ஸ்ரீ சங்கரரிடத்தில், வேதாந்த நூல்களில் அக்கரைபில்லாமல் யார் என்ன கூறினும் மறுமொழியின்றி குறுசேவையே கண்ணும் கருத்துமாய்ச் செய்துகொண்டுவந்த ஓர் மாணுக்கர் இருந்தனர். இவருக்கு ‘ஆகந்தகிரி’ என்று பெயரிட்டு அழைத்து வந்தனர் ஆசிரியர். ஒரு நாள் இவர் ஆசிரியர் காலாயத்தை சுத்தஞ்செய்தவர நதிக்குப் போயிருந்தனர். மற்ற மாணுக்கர் பாடத்தை வேண்டி சிற்றகையில் ஆகந்தகிரி வாட்டுமென்று குறுகட்டளை யிட்டதைக்கண்ட மற்ற சிலர் எழுந்து வணங்கி, ஐயா! அவர் எப்பொழுதும் ஏதாவதொன்றைச் செய்துக்கொண்டே யிருக்கின்றார். அவர் வராதது எங்கள் பாடத்திற்குத் தடையே? என்றனர்.

10. உடனே, ஸ்ரீசங்கரர் எல்லாக்கலைகளையும் ஆகந்தகிரிக்குத்தமது மனத்துள் தானஞ்செய்து விட்டு, பாடம் கூறிக்கொண்டிருந்தனர். சற்று நேரத்திற்குள் ஆகந்தகிரி, சுத்தம் செய்த காலாய வஸ்திரங்களுடன் குரு சர்க்கி தானத்தை யடைத்து, ‘ஹோடகம்’ என்னும் விருத்தங்களால் குருவை ஸ்துதி செய்தனர். அதைக்கண்ட மற்ற மாணுக்கர் குருபத்தியின் பெருமையையும் அவர் சேவையின் மகிமை யையுமுணர்ந்த பணிந்து நடந்தனர். இந்த ஆகந்தகிரிக்கு அன்றுமுதல் ஹோடகாசாரியர் என்று பெயர் வழங்கப்பெற்றது. ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் மாணுக்கருள் கரோஸ்வரர், பத்மபாதர், ஹஸ்தாமலகர், திரோடகர் என்ற சால்வரும், பிரமனது கான்கு முடம்போலும், வேதம்போலும், புருஷார்த்தங்கள் போலும் ஆசிரியர் கருத்தை யறிந்து கொண்டு செய்து வந்தனர்.

11. பின்னர், ஸ்ரீ சங்கரர் தமது மாணுக்கர்களை யெல்லாம் அழைத்து அவ்வைத சித்தநாதம்சனைப்பற்றிய நூல்களைச் செய்யுங்கொன்று ஆக்கியபித்தனர். ஒவ்வொருவரும் தம் தமக்குள்ள சக்திக்குத் தக்கபடி பல நூல்சீாச் செய்து குரு தக்ப்பணியாகக் கொடுத்தனர். அவைகளை அன்போடு பெற்றுக்கொண்டு வாழ்ந்தனர்.

12. அதன்மேல் ஸ்ரீசங்கராசாரியார் ஞானநிருஷ்டியினால் தனது அன்னையின் முடிவுகாலத்தை யறிந்து ஆகாய மாரக்கமாய் காலடிசேர்ந்து தாயெதிரில் நின்றனர். தாய் மகளைக்கண்டு ஆரந்தங்கொண்டு, சங்கரா! வந்தனையோ! இனி யான் பெறத்தக்க தொன்றுமில்லை. நீயே என் அந்திக்கடனை முடித்து நற்கதி யடைவிக்க வேண்டுமென்றனர்.

13. ஸ்ரீ சங்கரர் தனது தாயாருக்கு அவ்வைத உண்மையையும் நிரூபித்த உபாசனை மாரக்கத்தையும் கூறி, அவர், “மகனே! நிரூபித்த உபாசனையில் என் மனம் நிலைக்கவில்லை. சகுன உபாசனையில் சிறந்ததொன்றை என் சமயத்திற்கு தக்கவாறு கூறு” என்று வினவ, சங்கரர் “சிவ பூஜங்கப்பிரஸாத ஸ்தோத்திரம்” என்ற ஸ்துதியை செய்தனர். உடனே தாயார் கண்களுக்கு குலபானிகளாகிய சிவ கணங்கள் தோன்றினர்.

14. தாயார், மைந்தா! நான் இவர்களைக் செல்ல மாட்டேன் என்றனர். சங்கரா, இவருக்கு இங்கியும் கிடையாதென அனர்த்த சிந்தித்து விஷ்ணுவை ஞாபப்படுத்தி ‘விஷ்ணு பூஜங்கம்’ என்ற ஸ்துதியைச் செய்தனர். அப்போது அந்த அம்மை, “கிருஷ்ண! வாச தேவா! முருகர்! கோவிந்தா!” என்ற நாமங்களைக் கூறிக்கொண்டு தேவத்தை விடுத்தனர். விஷ்ணு தூதர்கள் அவ்வம்மையை வைகுண்டத்தை அடைவித்தனர்.

15. ஸ்ரீ சங்கரர் தனது தாயின் உயம்பை ஸம்ஸ்காரம் செய்யும் பொருட்டு ஈராமத்தினுள்ளவர்களையும் தனது பந்துக்களையும் அகிரியும் எதிரும்பு முதலும்படி யாசித்தனர். ஒவ்வொருவரும் பலவித வாதங்களைக்கூறி உதவாமற் போயினர்.

16. ஸ்ரீசங்கரர் அவர்களைப் பார்த்து “உங்களுக்கு சக்சியாசிகளுக்குதவும் யோக்கிரகை யில்லாமற் போகக்கடவது; வேதக் கருத்துகள் உங்களுக்கு எட்டாமற் போகட்டும்; உங்கள் மனையே மயானமாகட்டும்” என்றுகூறி புழக்கடையிலிருந்து வரவை மாரக்கையும் பணியையும் விழகாக அழித்த தாயின் உடலை தானே தாக்கி வைத்து, வலக்கரத்தில் அத்தியை யுண்டுபண்ணி, தனது கருமத்தை முடித்து, கமண்டல ஐலத்தை மந்திரித்து, சங்கரதேவியைப் பிரார்த்தித்தி, ‘அஸ்திஹாரணி’ என்றும் நிர்ந்தத்தை யுண்டுபண்ணி அஸ்திவையிட்டுக்கடனை முடித்து, “இக்காடு சக்சியாசிகள் சஞ்சாரத்திற்கு இசைவற்ற தாகு” என்று கூறி ஆகாய மாரக்கமாய்ப் போயினர்.

17. அப்பால் பத்மபாதர் நிர்த்தயாத்திரை போய்வர உத்தரவு கேட்ட, சங்கரா அவருக்கு யாத்திரையின் குண தேரவுங்கள், யாத்திரையிதி, யாத்திரையின் இரவணம் முதலியவைகளைக் கூறி விடை கொடுத்தனர்.

18. பத்மபாதர் வட தேசங்களை முந்தியே பார்த்தவரான படியால் தென் தேசங்களை நோக்கிப் புறப்பட்டு வரமுடி, வரவாஸ்தி, திருப்பதி முதலியவைகளை தரிசித்துக் கொண்டு ஸ்ரீரங்கம் வந்து தனது அம்மான் மனைக்கு பிசைக்காகச் சென்று, அவர் வீரவைவந்தவராயும், பூர்வபிமாம்பலையில் அபிமான முள் எவராயும், சகல கலையிலும் வல்லவராய் மிருத்தபடியால் தாம் செய்த பாவியத்தவைக் காட்டினர். அவர் அவற்றின் குணங்களுக்கு ஆகந்த மடைத்தாராயினும், தமது மதத்திற்கு மறுப்

பாயிருப்பது பற்றி உண்டான கியாகூலத்தை வெளிக்காட்டாமல் பாஷ்பத்தைப் புகழ்த்தபடி யால், பத்மபாதர் அவர் வசத்தில் தனது நாலைக் களை வைத்துவிட்டு இராமேஸ்வர யாத்திரைக்கு சென்றார்.

19. அம்மான், மதத்துவேஷத்தால் தமது வீட்டிலிருந்த பொருள்களை அப்புறப்படுத்தி வீட்டு தன் மனைக்குத் தானே நெருப்பிட்டு, “என் பொருள் போனாலும் போகட்டும், ஐயோ! சந்தியாசியின் எடுகன் போயிற்றே” என்று ஆகஸாய்த்து கொண்டிருந்தார்.

20. பத்மபாதர் கும்பகோணம், மாயூரம், மத்தியாச்சானம், மதுரை முதலிய ஸ்தலங்களை தரிசித்து அத்தலைப் பிரசங்கம் செய்துக் கொண்டும், இதர மதவாதிகளைத் தோல்வி செய்து கொண்டும், தர்ப்ப சயனத்தைச் சேர்ந்து புகஸ்தியரை தரிசித்து அவரால் பல ரகஸ்யங்களையும் இராமலிங்க மகத்வந்தையு மறிந்து, ஆசிரியாதம் பெற்று சேதுஸ்தானம் செய்து இராமலிங்கத்தை தரிசித்து, ஸ்ரீரங்கம் வந்து தனது நாலை நீப்பட்டுவிட்டு போனதற்கு வருத்தப்பட்டு மறுபடியும் பாஷ்ப மெழுந்த தொடங்கினார்.

21. இவருடைய வல்லமையைக் கெடுக்க வெண்ணாங்கொண்டு அம்மான் மருந்திடவே, அருண் அறிவு குன்றி நால் எழுத சந்தியம் தவராய் ஸ்ரீசங்கரர் சந்திதியை யடைந்தார்.

22. குருதரிசனத்தால் அறிவு மயக்க மொழிந்து பிராசம் பெற்று இஷ்டசித்திகளைப் பெற்றவராய் விளங்கினார்.

23. இச்சமயத்தில் இராஜசேகரன் என்ற கேரளாநாட்டரசன் தனது ‘சாஸ்வதாமல்’ என்ற புல்தகசாலையும், தானாக வியற்றியநால் களும் நீப்பட்டு எறிந்து போனதால் கலை யுற்றவராய் ஸ்ரீசங்கராசாரியரை யடைந்து வணங்கினான். ஸ்ரீசங்கரர் அவனது நூல்களை யெல்லாம் வாய்ப்பாடமாதிக் கூறின தத்வ ரகஸ்யங்களையும் உபதேசித்து அனுப்பினார்.

T. C. வேங்கடரமணய்யர்.

SHORT STORY.

KING JAYASEN.

ஜயசேன ராஜன் கதை.

—: (க) :—

(281-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஜயசேனன் மாலுமிகன் சட்டாயத்தின் பேரில் பாணமதியின் உடலை ஒரு பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அதை சமுத்திரத்தில் எறித்து விட்டானென்று சென்ற சஞ்சிகையின் சொன்னோ மல்லமா? இது இப்படி முடிந்ததும் சமுத்திரத்தில் புசல் கொஞ்சம் குறைய டூம்பித்தது. உடனே ஜயசேனன் மாலுமிகளைப்பார்த்து, சப்பலைக் கூர்ஜர தேசத்துக்குக் கொண்டிப்போகும்படிக்கும், தனது இவ் குழந்தை காந்தாரதேசம் போகும்படிும் பிறழ்த்திருக்குமோ மாட்டாதோ வென்று தன் மனதில் சந்தேக முண்டானதால் அதைக் கூர்ஜர தேசத்தில் விட்டு விட வேண்டுமென்றும் சொன்னான். அவர்களும் அப்படியே சப்பலை அந்தேசத்தை நோக்கி நடத்தினார்கள்.

இவ்விதமாகப் பாணமதி யானைப் பெட்டியுடன் சமுத்திரத்தில் தன்னப்பட்ட எலம் இரங்காலமாயிருந்தது. அந்தப் பெட்டி விழுந்தவிடம் புபுபுஷரி என்னும் ஊரத்துக்குச் சரிப்பமாயிருந்தது. அந்த ஊரில் “மாயோகி” என்னொரு பிரசித்த வைத்தியர் இருந்தார். அவர் முதலாம் எலையில் சமுத்திரக் கரையில் உலாவப் போனபொழுது அங்கு ஒருகாளுக்காளை பெட்டியொன்று ஒதுக்கி யிருப்பதைக் கண்டு தன் நோலைக்காரர்களோடு கொண்டு அதை விட்டிற் கெடுத்துப்போய் உடைத்துப் பார்த்தார். அதில் கைப்பிளாபோன்ற பெண்ணொருத்தியை பாடா முகத்தினால் நாகத்தைத் திருப்பவதைக் கண்டு அவளைக் கற்பிப்போட்டிருக்கும் அந்தர், புலகு முதலான நாசனைத் திரவியங்களையும் பார்த்து ஒவ்வொன்றை யெடுத்துப் பரிசோதித்தார். அவைகளுடன் ஒரு காவிதம் இருக்கக்கண்டு அதனால் பெட்டியிலிருந்து பெண் இன்னொருவரும் இன்னொரு னாத்துக்காக அப்படி வைக்கப்பட்டாணென்றும் அறிந்து கொண்டார். மாயோகி யென்பவர் வைத்தியத்தில் பரிசுத் தேர்ச்சிபெற்றவரானால் சுவம்போலப் பித்திருக்கும் பாணமதியின் முகம்வாடாமலிருப்ப

வரை கண்டு "ஐயோ! ஐயசேனன் மோசம்போய் இவனை மரித்துவிட்டதா" யெண்ணிச் சமுத்திரத்தில் எறிந்து விட்டதாகத் தோன்றுகிறது; இவன் மயக்கத்தை மாணாக்க எண்ணிவிட்டாரெனக் கண்டாண்கள்! தெய்வானையாய் இத்தப்பேழை இங்கே அகப்பட்டதென்று சொல்லிக்கொண்டே அவளை மறுபடி பிழைப்பூட்டத் தான் எத்தனப்பட்டார். கண் விழித்துக்கொண்டதும் பாழாமதி பிரமிக்காமலிருக்கவும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கமாய்க் கண் விழிக்கும் படிக்கும் கல்ல வினை சுரபத் முதலிய வாத்தியங்களைத் தன் விட்டில் வாசிக்கும்படி திட்டம் செய்த தான் வைத்தியம் செய்ய ஆரம்பித்தார். சிறிது சிறிதாய் மருத்து ஏற ஏற, வீணகாணப் பூனைத்தரப் பட்டதுகொண்டிருக்கையிலேயே பாழாமதி கைகால்களை யாட்டிக்கொண்டு எழுந்திருந்தாள். அப்பொழுது மாயோகி முதலானவர்களுக்கு முன்னாலான ஆனைத்தொடக் கொல்லுகின்றமொ? பாழாமதி கண்விழித்ததும் கான் திப்பொழுது எங்கிருந்தோ, என் னாய்க் கங்கேயென்ற வினவு, அருகாமையிலிருந்த வைத்தியர், கொஞ்சம் கொஞ்சமாய், பட்டவாலாற்றை யெல்லாம் சொல்லி வைக்கிறாயும் ஐயசேனன் காதெத்தையும் காண்பித்தார். அவைகளைப் பார்த்ததும் "ஆம், இது என் புருஷன் கையெழுத்துத்தான்" என்று பாழாமதி நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு, தனக்குவந்த கட்டைத்தைத்தான் அறிந்தவளாய், இனிதான் இப்படி யூயிலிருப்பதில் பிரயோசன மில்லையென்று தீர்மானித்து காவித்துணி கட்டிக்கொண்டு அத்தையர் தேவாலயத்தில் தவசிப்பென்பபோலத் தன் வாழ்க்கையைக் கழிக்க நினைத்தாள். இவளை மறுபடி பிழைக்கச்செய்த மாயோகி யென்பவன் சகோதரியும் அத்தையர் தேவாலயத்தில் தவசிப்பென்னு யிருந்தபடியால், அவளுடன் சேர்ந்து இவளையும் அங்கிருக்கும்படி அந்த வைத்தியர் இவளுக்கு உடம்பு அணு உணவானவடன் அனுப்பி விட்டார். அவ்விடத்தில் அவள் கியமம், நிஷ்டை முதலியவைகளால் தன் தேசத்தை வந்தச் செய்து கொண்டு என் னிருக்கையே யெப்பொழுதும் உன் னத்தில் வைத்தவளாய்த் தன் காலத்தைக் கழித்து வந்தாள். "

இவளைச் சமுத்திரத்தில் பேழையுடன் எறிந்து விட்டுக் கப்பல் யோட்டிக்கொண்டுபோன ஐயசேனன் பிறகு என்னசெய்தான் என்பதைச் சேற்ற

விசாரிப்போம். அவன், ஸமுத்திரத்தில் பிறந்தவனாகையால், தன் பெண்ணுக்கு லாகாரிகை (ஸமுத்திரத்தில் உதித்தவன்) என்று பேரிட்டு எடுத்துக் கொண்டு கூர்ஜா தேசத்தை அடைந்தான். முன்னே அந்த நாட்டிலுண்டான பஞ்சத்தை ஐயசேனன் தீர்த்தவனாகையால் அவன் உத்தராகக் கண்டடிகளே அவ் விடத்திலிருந்தவர்க் கெல்லாரும் மிக்க கத்தோஷ மடைந்தார்கள், பின்பு அவனுக்கு ஸேட்ட துள் பத்தைக்கேட்கவே, கிறிபீரிகைத் தொடங்கி மெல்லோரும் அது தமக்குவந்த துன்பம்போலவே கண்ணீர் வடித்தார்கள். அந்த தேசத்தரசனாகிய குணசெனிடத்திலும் மிருதுபாஷிணிசெனிடத்திலும் தன் பத்தைக்குத்தயாகிய லாகாரிகையை ஐயசேனன் ஒப்புவித்தது. அதைச் கண்டபதையாய்ப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி அவர்களை வேண்டி, அதற்கு அந்த கும்மாய் தன் குழந்தையைவிட இத்தக் குழந்தையை மேலாகப் பாலித்துக் கொள்வதாக உத்தமொழி கூறினான். அன்றியும் ஐக்கக் கல்லாரும் பஞ்சத்தால் வருத்தும்பொழுது மிகுந்த தானியங்களைக் கொண்டுவந்து அவன் தயக்க குடிசை இரங்கித்தது தம்மனதில் இருக்கிறதென்றும், அதற்கு விரோதமாய் தானேதாவது செய்யும் பகைத்துத் தெய்வம் தன்னாக் கெடுத்துவிடு மென்றும் ஐயசேனனுக்குத் தேவதல் சொல்லியனுப்பினான். இப்படி அவன் கொன்ன வாய்மொழிகளை மெல்லாம் கேட்டு ஐயசேனன் சந்தோஷமாய்த் தன் குழந்தையை அவ் சேயே விட்டுவிட்டுத் தன் நாட்டுக்குக் கென்றான்.

கெழுவியில் சிறிதும் அபாயமில்லாமல் சுமாய் காத்தாராதேசம் போய்க் கென்றது அக்கு அவன் பட்டா பிஷேகம் செய்துகொண்டு தேசத்தைத் துண்டிந்தான். இத்தப்போய் விட்டதாக அவன் எண்ணிக்கொடுத்த அவன் மனையானோ புதுப்புதியென்னுமுளில் காவித் துணியைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தான். அதுவுக்குடைய குழந்தையான ஸகரிசையானவன் குணசெனாஜன் ஸகரிசையின் காரொரு மேளியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வந்தது மிக்க புத்திசாலியாய்க் கல்வி கற்றவனானான்.

ஸகரிசையின் புத்தி யாகவும் விபகத்தத்தையிருத்தது. உபரித்தயாய் சொல்லிக்கொடுக்கிறதை மிகத் துடியாய்க் கற்றுக் கொண்டான். எல்லாக் கலைகளும் அவருக்குப் பதினாளுக்கு வாயுக்கு முத்தியே வந்தவிட்டன. அவன் சத்திரத்தில் கத்தர்ப்பு

பெண்போலும், நாட்டியத்தில் அப்ஸாண்ஸுகள் போலும் தோர்ச்சியடைந்தான். தையல் வேலைப்போல அவன் அதிக கெட்டிக்காரி. பூ, கொடி, பறவை, மிருகம், மனிதர் முதலிய எல்லாவற்றையும் அச்சத்த மாதிரியாகவே தூவாலை விசித்திரமாய்ப் பூப்போடு வாள். இவன் இவ்வளவு செட்டிக்காரியாய் இருந்தது கண்டு அந்த மனையில் எல்லோரும் சந்தோஷித் தார்கள். ஆனால் இவன் படிப்பைப்பற்றி ஆண்பட்ட மாமல் மனம் வருத்தப்பட்டவன். ஒருத்தியே, அவன் பாராளில், மிருதபாஷிணி யென்பவன். அவன் ஐயசேனையிடம் ஸாகரிகையை மிகவும் கருத்தாய்ப் பரதகாக்க ஒப்புக்கொண்டவன், தான்; அப்படியே கொஞ்சகாலம் செய்துகொண்டு வந்தான். ஆனால் அவளுக்கு ஒரு பெண் உண்டு. அந்தப்பெண்ணும் ஸாகரிகையுடன் படித்த வந்தாள். என்றாலும் இவன் அதிக மக்த புத்தியாயிருந்தபடியால் ஸாகரிகையைப்போல பெயர் எடுக்கவில்லை, தன் பெண் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தாழ்த்த ஸாகரிகை உயர் துண்டிலேயே மிருதபாஷிணிக்கு இவன் பேரில் அதிக அருமை உண்டாகி விட்டது. ஐயக்கெல்ல வாம் ஸாகரிகையைப் புகழுவது தன் பெண்ணை இவ் வும் தூரப்பிடுவே ஸாகரிகையை எட்டியாவது. இத் தப் பூயியிருந்தொழிந்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவளுக்குண்டாயிற்று. இப்படிச் செய்தா லொழியத் தன் பெண்ணின் பெயர் முன்னுக்குவா மாட்டாதொன்று தோன்றவே, அதை நின்றவேற்றத் தீரவிரன் என்ற தன் மனிதன் ஒருவனுடன் தீர் மானித்துக்கொண்டு அவளுக்குப் பல வெகுமதிகள் செய்வதாக ஒருசு காட்டினான். தெய்வம்சுட அவன் பங்கிவிருத்த சகாயம் செய்வதுபோலாயிற்று. ஸாக ரிகையுடன் வந்த தாதிபாசிய சுருதி என்பவரும் மாண்டார். இப்படித் தன்னுடன் தான் பிறந்த காலம் முதலிருந்த தாதிபோனாதற்காக ஸாகரிகை பட்ட தக்தம் கொஞ்ச கஞ்சமல்ல; பிரதி நிதனமும் எவையெழுத்திருந்த புத்தப்பகை யெடுத்துக் கொண்டபோய் தாதிவின் மமாதியின் சேர்த்துப் பாடித்தொழுது விட்டு, தனக்குப் பிறந்தது முதல் தக்கத்தின் மேல் துக்கமாய் வருவதை நினைத்துத் தன் தாய் மாண்டதையும், தகப்பனார், திருப்பிப் பாராமலிருப்பதையும், தன் தாதி போனதையும் எண்ணிப் புலம்புவான். இப்படி ஒருகாள் புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது தீரவிரன் என்பவனோடு மிருதபாஷிணி யென்னும் கொடியவன் அங்கு

வந்து, என் கீயிரு தனியாய்ப் புலம்புகிறாய்? இவன் கூடத்துணையாயிருப்பான்; சமுத்திரக்கரை முத லான தீர்மலமான இடங்களில் சந்தோஷமாய் உலராவ, உன் தகப்பனார் சீக்கிரம் வரப்போகிறதாகக் கேள்வி. உன் உடம்பு இப்படி இளைத்துப் போயிருப்பதைக் கண்டால் வருத்தப்படுவார். தக்கத்தை எப்பொழு தும் நீ பாராட்டினால் இப்படித்தான் உலர்ந்து போ வாய். அவன்போய் விட்டான்; இனி நீ புலம்பி யென்ன பிரயோசனம் என்று சொல்லி, அவனைக் கொலைசெய்யத் திட்டம்பண்ணி யழைத்து வந்த தீர விரனை யங்குவிட்டு விட்டு மிருதபாஷிணி தன் வீடு சேர்ந்தாள். போகும்பொழுது நான் சொன் னது கியாபகமிருக்கட்டும் என்று அவனைப் பார்த்துச் சொல்லிப்போனான். அது ஸாகரிகையின் மன தில் கொஞ்சம் அச்சத்தை யுண்டாக்கிற்று.

கொலைபாதகனான தீர விரன் ஸாகரிகையை ஸமு த்திரத்தன்னை யழைத்துக் கொண்டபொழுது, தான் முதலில் பிறந்த விடமான சமுத்திரத்தின் அழகைக்கண்டு ஸாகரிகை பூரித்து, தனது தாதி சுருதி, தன்னிடம் சொல்லியிருந்தவைகளெல்லாம் கியாபகத்துக்கு வந்தபடியால், கூட வந்த மனிதனைப் பார்த்த தன் தகப்பனார் தாயாரைப் பெட்டியில் வைத்துப்பூட்டி சமுத்திரத்தில் போட்டது முத லான எல்லாச் சங்கதிகளையும் பற்றிச்சொன்னான். கொல்ல ஒப்புக்கொண்டு வந்த மனிதன் அவளை நோக்கி, நீ சொன்னதுபோதும், சீக்கிரமாய் நீ பிரா ர்த்தித்துக்கொள்ள வேண்டிய மந்திரங்களைச் சொல் லிப் பிரார்த்தித்துக்கொள்; நான் உன்னைக்கொன்று விட வேண்டும்; இது மிருதபாஷிணியின் உத்தரவு என்று கூற, ஸாகரிகை, டெஃமிங்கி, “ஆறா, சாக டேன்மோ நான்! யாதுகாரணமோ, தெரியவில்லையே, நான் ஒருளாளும் அவனைப்பார்த்த ஒரு பெரல்லாத பேச்சுக்கூடப் பேசினதில்லையே, நான் ஈ. ஏதும்பு களுக்குக்கூட உபத்திரவம் செய்யாமல் ருப்தி கொண்டே வருகிறேன்; நான் என்னை யதியாயில் ஒரு பூவையிதித்தி விட்டாலும்கூட, கிடையா, இப் படிச் செய்துவிட்டேனோ, யென்று துக்கப்படுகிற வனாயிற்றே” என்று வருத்தப் படுகையில், கொலைக் கஞ்சாத தீரவிரன் என்பவன், “அதெல்லாம் எனக் கொண்டும் தெரியாது, உன்னைக்கொன்று விட என் துருத்தாயேல்லாமல் காரணம் சொல்லவந்தாய், என் வென்று சொல்லிக் கத்தியை உருவியான், கத்தி

வையக்கண்டு கிடுகி ஸாகரிகை முர்ச்சையடைந்தான்.
அந்தணனும் அவ்விடம் சமுத்திரத்தினின்றும் வந்திற
ங்கின க்டற்கொள்ளைக்காரர்கள் வேகமாய் அங்கு
வந்து ஸாகரிகையென்னும் பெண் மானிக்கத்தைச்
சிறைப்பிடித்துக் கப்பலிலேற்றிக்கொண்டு போய்
விட்டார்கள். இம்மாதிரி தெய்வச் செயலாய் ஸாக
ரிகை தீரவீரனாகக் கொல்லப்பட்டாமல் பிழைத்தான்.
தீரவீரன் தனது யஜமானியாகிய மிருதுபாஷினி
கோயித்துக் கொள்ளுகிருக்கும் பொருட்டு ஒரு
கையைக்கொண்டு அதன் ரத்தத்தைக்காட்டி ஸாகரி
கையைக்கொண்டு விட்டதாகத் தெரிவித்தான். அந்
தக்கொடிய மிருதுபாஷினியும் ஸாகரிகை உடம்பு
அலெங்கியமாயிருந்து மாண்டபோனதாகச் சனங்
களுக்குத் தெரிவித்துப் பெயர்ச் சமாதிக் கொன்றைக்
கட்டி, அதில் ஸாகரிகை யென்பவன் இறந்து விட்
டதாகச் சிலா சாஸனங்களையும் பதிப்பித்தான்.

(இன்னும் ஒரும்)

Historical Selections.

The Romance of a Vanquished King.

சரித்திர விலாஸம்.

—:—:—

ஜபிக்கப்பட்டு ராஜ்யத்தை விட்டோடின
ஒரு மொகலாய ராஜன் கதை.
(148-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சென்ற சஞ்சிகையில் மோகனம் ஜோஷியப்
கார கிழவியிடம் கூலியாக ஒரு மோகரா
கிழவியின் மடியில் போட்டானென்று சொன்
னோமல்லவா. மோகனம் அவ்வளவு தாராள
மாய் மோகரா கொடுப்பதைப்பார்த்து அந்தக்
கிழவி, பெண்ணே! உன்னைப்போல தாராள
மானதை ஒருவர்க்கும் இல்லை. உன் இஷ்ட
மெல்லாம் சிக்கிரமே கைகூடும் துரிதத்திலேயே
உனக்கு நல்ல மறையும் சேடிமறும் உன்டாகப்
போகிறது; என்னோடு கூடவே வா என்று
சொல்லித் தான் முன்னே சென்றான். மோகன
மும் அவளை பின் தொடர்ந்துபோனான். அவள்
வசிக்கிற குகையின் வாயில் ஒருவர்கூட தாரா
ளமாய் குறைந்த போகக்கூடாத்தாயிருந்தது.

அதற்குள் குறைந்த வுடனே ஒருவர் முகம்
ஒருவருக்குத் தெரியவில்லை. அந்தப்பேரிருளைப்
பார்த்து மோகனம் மிகவும் பயந்து அப்புறம்
உள்ளே ஒத்திப்போக அஞ்சி, என்ன சங்கடத்
தில் அகப்பட்டுக் கொண்டோமென்று அந்
கேயே திகைத்து நின்றான். சிறிது நேரம் கழி
த்து அந்தக் கிழவி உள்ளேபோய் வந்து மோக
னத்தைப் பார்த்து குழந்தாய் எதைப்பற்றி
நீ இப்பொழுது கேட்கிறாயென, அந்தப்
பெண் அம்மா நான் ஒரு பள்ளச்சி, பள்ளன்
பணக்காரனுதற்குக் காரணக்கூட நான் சொ
ல்லவேண்டுமோ? இவ்வுலகம் முழுமையும்
பொதுவாய்ப் பார்க்கிற கடவுள் கண்ணுக்கு
எல்லாம் ஒன்று தானே. என் எண்ணமெல்
லாம் தங்களுக்குத்தானே தெரியாதா? நான்
வாயையகிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமோ என்றான்.

அதைக்கேட்ட வள்ளுவச்சி உன் இஷ்டப்படி
யே உனக்குக் கலியாணம் நடக்கும். சுபஜாதி
புருஷனைக் கலியாணஞ் செய்து கொள்ளலாம்.
ஒரு வேளை அப்படி நடவாமற்போனாலும்
போம். எப்படிபாவது உனக்குக் கலியாண
மாவதற்குச் சந்தேகமில்லை யென, மோகனம்
ஒரு பள்ளனைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளு
வதைவிட எனக்கு உயிரை விடுவதே நல்லது
என்று கொன்னதற்கு அவள், அப்படி ஒரு
பொழுதும் நடவாது; உனக்கு கலியாணமா
வது கிச்சுபம். நீ பெண்ணும் பிள்ளையுமாக
வெகுசெல்லமாய் வாழ்வாய். இன்னும் கிரீசுலு
மாய்த் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் உன்
முகக்குறியையும் கஷத்திர பலன்களையும் நன்
றும்ப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.
நாளை இத்தோத்திற்கு வந்து நன்றும்ப் பார்த்
துச் சொல்லுகிறேன். சகுனங்கள் நன்றும்
ஆகிறது. போய்லா! என்று சொல்லி இவளை
இந்த குகையைத்தான்டி வெளியே கொண்டு
கிடு என்றுதன் நாயை எகிறான். உடனே
அந்த நாய் வெளியே ஓடி குகையையினடை

கின்று குறாத்தது. அதைக்கேட்டு ஜோலி யக்காரி அகோ நாய் அழைக்கிறது; கானைய தினம் வந்தால் இன்னும் எவ்வளவோ நல்ல சங்கதிகளெல்லாம் கேட்கலாம். வருங்கால முழுமையும் ஒரே கிமிஷத்தில் கண்டறிவது மிகவும் கடினமல்லவா? கானைய தினம் வரும் பொழுது மோகராவை மட்டும் மறவாதே. கூலியில்லாமல் எந்தக் காரியம்தான் ஆகும்! என்றான்.

போகைசை கொண்டு அவன் சொன்ன சொல் லைக் கேட்டு மோகனத்திற்கு கொஞ்சம் அவ ளிடத்தில் வெறுப்புண்டாயிற்று. ஆயினும் தன்னிதி எப்படிப்பட்டதோ தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றே ஆவன் அதிகமாயிருந்ததனால் எவ்வளவு சரியானதும் சரி அதை அவசியம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நிர்மாணித் துக்கொண்டே விட்டிருப்போனான். அவன் போய்வந்திசெய்தியைப் கேள்விப்பட்டி விட்டில் லாய் தந்தையரையும் சந்தோஷப் பட்டார்கள்.

விட்டிருப்ப பொழுது மறகான் எப்பொழுது அந்த நிலை வாய்ப்பாகிறதென்று போகனம் அதே நூபகமாய் எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தேகமானதும் மறபடி. மோகனம் அவா டம் போய்ச்சேர, ஜோலியப் கிழிவி மோகனத் தைப் பார்த்தவுடனே கையை கிட்டினான். மோகனம் ஒரு மோகா கொடுத்தான். அதைக் கையி அந்த முகங்கொண்டு கிட்டின கை கிட்டி னபடியே இருந்தான். மோகனம் மற்றொரு மோகாவும் கொடுத்தான். உடனே அவன் தன் போகை அடங்கினவன் போலக் கையை முடிக்கொண்டு எழுந்து, 'உன்னேலா குழங் தாய்' என்று சொல்லி அவளை அழைத்துக் கொண்டு உன்னே போனான். மோகனமும் முத்துள் போலவே அந்தப் பேரிருளான குகை க்குள்ளே போய் ஒன்றும் தெரியாமல் கின்றுள். சிறிது நேரம் கழித்துவந்து அந்தக் கிழவி "இன்றைய தினமும் உன் பாதையத்தை நன்றாய்

சொல்லக்கூட யில்லை; நாளைவா!" என்று சொ ல்ல மோகனத்திற்கு மிகவும் விசனமுண்டா யிற்று; மோகராவை மறவாதே யென்கிற வார் த்ஷதையையும் கேட்கவே அவன் ஒன்றும் பதி லுணர்ச்சி நாடுவழாமல் சரேவென்று புறப் பட்டு விட்டுக்குப்போய் விட்டான். தன் அதிர் ஷ்டத்தை அறிய வேண்டுமென்று அவன் கொண்டிருந்த பேராவலுக்கு இந்த வெறுப்பு எவ்வளவு! மறநாளும் அப்படியே மோகனம் அவளிடத்துக்குச் சென்றான்.

பலநாளவரையில் இப்படியே நடந்து வந் தது. ஒவ்வொரு தடவையிலும் கூலிமட்டும் குறையயில்லை. இப்படி வெகுநாளாகவே, அந்தக் கிழிவி மோகனத்தின் பொறுமையைப் பார்த்துப் பரிதாபப்பட்டானோ என்னவோ, ஒருநாள் காலை இரட்டிப்புக்கூலி கொண்டு வந் தால் உன் அதிர்ஷ்டத்தைத் தெரிந்துகொண்டு போகலாமென்று உறுதியாய்ச் சொன்னான். பொறுத்தெல்லாம் பொறுத்தோம்; இன்றைய தினமும் பொறுப்போ மென்று அவன் அப் படியே மறநாளும் போனான். அவனைப் பார் த்த அடனே ஜோசியக்கிழவியும் புன்னகையோ டி கூலியை வாங்கிக்கொண்டு, கையிலிருந்து ஒரு பாம்பை மெறித்துத் தட்டிப் படமெடுத்து ஜடச்செய்த மோகனத்தை யுள்ளே யழைத் துக் கொண்டுபோனான். மோகனம் அந்தக் குகைக்குள்ளே போனவுடனே நாகம் சிறிற்று; அத்தநுணத்தில் அந்தக் குகைக்குள்ளே பற பன வென்று ஒரு ஒளி உண்டாயிற்று. அந்த ஒளிக்குப் பின்னால் ஜோலியக்கிழிவி கழுத்திலே நாகத்தைக் கற்றிக்கொண்டு வெகு பயங்கர மாக கின்றுள். அவளைப்பார்த்த மோகனம், மனஞ்சலியாமல் தானே தைரியமாயிருந்தான். அவளைப்பார்த்த அந்தக்கிழவி, 'பெண்ணே! உன் அதிர்ஷ்டத்தைத் தெய்வமாக்கு வந்து சொல்கிறது கேள்; நீ தன்னிகையாகவே யிரு க்கமாட்டாய்; சிக்குரமே கடிமணமாகும்! நீ

மேலான கவரவும் பெற்று வாழ்வாய்; குழந்தாய் மோகலாயாஜன் அரண்மனைக்குப்போ; கல்ல பாக்டியும் உண்டாகும்; இல்லாவிட்டால் இங்கே பள்ளிக்களோடு கூடவேதான் காலம் கழிக்க வேண்டும்! உன் ஆதிக்கத்தினால் நன் டாயிற்று; புறப்பட்டுப்போ வென்றாய். உடனே அவர்களுக்கு ஒளி மழுங்கிப்போயிற்று. மோகனமும் அந்தக் குழையை விட்டு அந் தோய்ச் செல்க்தான். அந்த தோயிபம் கரையச் கூடவுமே வந்து சொன்னதாக எண்ணி உடம்பு பூரித்து அவன் அன்று முதல் அனாதைய சித் தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இப்படியிருக்க ஒரு நாள் மோகனம் தகப் பண்பாபர்த்து, ஐயா, மோகலாய ராஜாநா னைப்பார்க்கவேண்டுமென்று எனக்கு மிக்க ஆவலாயிருக்கிறது. ஏனென்கிறோ? மகம் மதியர்களுக்கு உயர்ந்த ஜாதிபாடித்திலேயே பவக அதிகார். அவர்கள் பன்னரை அளவள வாசுப் பவகப்பதிலை; மறு செல்வத்தினால வறு கமக்கு அங்கே கொஞ்சம் மரியாதை கிடைக்காதா? போய் வரலாமென்றால்.

அதைக்கேட்டு அவன் அப்படியே ஆசுட்டும்; அந்தரு யாதொரு தடையுமின்; மேலும் நான் முன்னொரு காலத்தில் மோகலாய ராஜா னினுடைய உயிரைக்காப்பாற்றி யிருக்கிறேன்; அப்போது அவர் கொடுத்த பெருங்கொடை யிறே. நான் கமக்கு இந்த லீசுவரியெல்லா முண்டாயது. அந்த ராஜா கொஞ்சகாலம் தேசாந்திரங்கனிலே திரிந்து, சிவிறு காலமா ப்க் சிங்காஸனம்பெற்று வெகு ரீதியாய் ராஜ்ய பரிபாலனம்பண்ணிவருகிறார். நாம் இப்போ து அவரைப் போய்ப் பாப்பது கல்லதான்; ஒருவேளை முன் ஞாபகம்வந்து கம்மை அவர் யிசேஷமாய் ஆதரித்தாலும் ஆதரிப்பார்; கன் மை உண்டாகமட்டும் உண்டாகட்டும்; போ யோம்.வா என்றுன்.

அப்படியே அவர்களெல்லாரும் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டு டில்லிப் பட்டணம் போய்ச் சேர்ந்த சிலநாளில் மோகனம் என்கிற பெண் ணினுடைய அழகும் சாமர்த்தியமும் கொஞ் சம் கொஞ்சமாய் அப்பட்டணத்தில் பிரசித்தி யாகத் தலைப்பட்டது. மகம்மதியப்போலப் பன் னாயிட்டிக் குள்ளேயே முடிக்கொண்டிருக்கிற வர்களுல்லாதவால், அந்தப்பெண் கடை, காட்சி முதலிய இடங்களுக்குப் போவான்; அங்கங்கே அவ்வாப் பலபெரும் பாப்பார்கள். அவ்வாப் பார்த்தவர்களுள் அவளுடைய செள த்நியத்தையெல்லாம் ஆச்சரியப்படாதவர் ஒரு வறுமின்னை.

அப்படியிருக்க ஒருநாள் காலைப் பிழை மோக னம் கடைத்தெருவு வழியாகப்போனான். அப் போது அங்கே கூட்டம் அதிகமாய்க் கூடியிருந்ததினால் அந்தக் கும்புகின் மீதுவே போகிற போது ஒரு பல்லக்குக்களையிட்டு அவன் செழி யிழுந்தான். அவர்களுள் அன்னாடையிருந்த ஜனங்கள் கூகினை உச்சரிக்கிட்டு அந்தப் பல் லக்குக் குன்றிருந்த மணிகன் சேரவேண்டு பல் லக்கை விட்டிறக்கி அந்தப்பெண்ணைப்பார்த்து அவ்வாப் பெருத்தப் பல்லக்கில் விட்டுக்கொண்டு அவன் விட்டுக்குப் பல்லக்கைக் கொண்டுபோ க்கொல்லி தான் பல்லக்கைப் பிடித்துக்கொ ண்டி காலாலேயே நடந்துபோனான்.

நான் ஒருநாளும் பார்க்காத ஆடம்பரங்க ளோடு பல்லக்கு ஒன்று தன்விட்டு வாயலில் மறைபக்கன்று மோகனத்தின் தந்தையான் பன்னன் இடையென்னவென்று பிரயித்து தனக்கு ஏதோ அபாயம் வந்துவிட்டதென்றெண்ணி வெளியே ஓடப்பார்த்தான். தன்பெண்ணை அந்தப்பல்லக்கில் அடைத்திருக்கப் பார்க்கவே துக்கம் அதிகரித்து கோவென்று கதற வராய் பித்தான். அதுகண்டு அந்தப்பெண் சிக்கிரம் பல்லக்கை விட்டிறக்கித் தகப்பனைச் சமாதா னப்படுத்தி நடந்த வந்தமாவந்தைக்கொல்லி.

அவனை களிக்கச் செய்தான். அதைக்கேட்டு அப்பள்ளன் அந்த மனிதனை உபசரிக்க, அவனும் அவ்வேளை அவர்களோடு அவ்விட்டிலேயே சமையிருந்து அங்கேயே போஜனமும் பண்ணினான். அதன்கீழ், இதென்ன! இந்தப் பிரபு பள்ளன், வீட்டில் போஜனம் பண்ணினதென்று யாவரும் ஆச்சரியப் பட்டார்கள். பின்பு அவன் நான் அடிக்கடி இங்கேவந்து உங்களைக் கண்டுக்கொள்கிறேனென்று சொல்லி விட்டு விட்டுக்குப்போனான்.

இவ்வளவு காரியஞ்செய்த மனிதன் உமாயு னுடைய மத்திரியான பிராமதான் என்பவனுடைய மகன்; ஆரண்மனையிருள்ள அழகிய இராஜஸ்திரிகள் எத்தனையோபேர் தன்மேல் ஆசைகொண்டிருக்க அவர்களைப்பெல்லாம் விட்டு மோகனத்தைப் பார்த்துப்போதே அவன் அவ விடத்தில் ஆசைகொண்டான். வேண்டாமென்று யாவரையும் கழித்த மோகனமும் அவனைப் பார்த்தபோதே இவன்தான் நம்முடைய காயகனென்று என்னினான்.

(இன்னும் வரும்)

—:(*)—

The Madras Legislative Council.

சென்னை சட்ட நிருபணசபை
மீட்டிங்கு.

ஜனவரி மீ 4உ கூடிய மீட்டிங்கு.

சுரளது ஜனவரி மீ 4உ சனிக்கிழமையன்று சென்னை கவர்ன்ருடைய சப்ட் சிருபண சபை முதல் முதல் கூடிற்று. அதன் மெம்பர்கள் எல்லாரும் சென்ற மகாசபை புதிதாக சிய

மிக்கப்பட்டார்கள். எலெக்ஷன் முலமாகத் தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட ஜனப்பிரதிநிதிபவர்கள் தவிர கவர்னரும் 21-மெம்பர்களை நியமித்தார். இவர்களில் அனேகர் உத்தியோகஸ்தர்களாயினும் உத்தியோகஸ்தரல்லாதவர்களும் மெம்பர்களாக நியமிக்கப் பெற்றார்கள். மகாசபை பொருத்திய லார்ட் பென்ட்லன்ட் அவர்கள் உத்தியோகஸ்தரல்லாத மெம்பர்களுக்கெல்லாம் கல்வரவுகூறி அவர்களைல்லாரும் தன்னையப்பாராட்டாது பொது விஷயத்தில் பொதுகூட கேட்குமாறத்தம் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும் அவரும் எவ்வித்யூடில் கவர்ன்மெண்டு மெம்பர்களும் சட்ட சிருபண சபை மெம்பர்களைத் தங்களுடைய சகாவாகப் பாராட்டி பொதுலத்துக்காக அவர்களோடு ஒத்துழைக்கக் கோறுகிறார்களென்றும் அப்படியே அவர்களும் படிபாதம் கயசயம் பாராட்டாது அவர்களோடு ஒத்துழைப்பார்களைன்று நம்புவதாகவும் ஒரு விசயமாகச் சொன்னார்.

பிறகு கணம்பொருத்திய பி. எஸ். சிவசுவாமி ஐயாவர்கள் முனிசிபல் ஆக்ட்டைச் சீர்திருத்துவதற்கான மசோதாவொன்று கொண்டுவர, அனுமதி கேட்டார், ஹைகோர்ட்டார் செய் ன்ள வொரு நீர்ப்பிஞல் முனிசிபாலியார் மார்க்கெட்டு வரி முதலிய சில வரிகளை குத்தகைக்கு விட்டு வசூல் செய்வது முடியாமல் போய்விட்டதென்றும் அத்தக்குறையை சீவர்த்திக்க ஒரு மசோதா கொண்டுவர வேண்டியதாயிற்றென்றும் சொன்னார். கணம் அட்லோகேட் ஜெனரல் மின்டர் கார்பெட் அவர்கள் ஆமோதித்துப்பேச சபையார் அம்மசோதாவை ஆலோசனைக்குக் கொண்டு வர அனுமதி கொடுத்தார்கள்.

இத்தருணம் கனம் டாக்டர் நாயர் எழுத்து டில்லியில் நடந்த அக்கிரமத்தைக் குறித்து அச்சபை உத்தியோகஸ்தரல்லாத மெம்பர்கள் எல்லாரும் அச்செய்கையைக்கண்டு வெறுப்புத் திருப்பவதையும், அவ்வித அக்கிரமச் செய்கைகளை யடக்க கவர்ன்மென்டார் என்ன ஏற்பாடு செய்வதாயிருந்தாலும் அதற்கு அவர்கள் அனுசூனமா யிருப்பார்களென்றும் சொல்லி, கனம் வைஸ்ராய் லேடி ஹார்டிஞ்ச் இவர்களுக்குண்டான விபத்தை யுள்ளி யெல்லாரும் மனமுருகி வருந்துவதைத் தெரிவித்தார். இதை கனம் கிருஷ்ணராவு பறம்தூர் அவர்கள் ஆமோதிக்க கனம் பொருத்திய கவர்னர் அவர்கள் அதை யேற்றுக்கொண்டு இராஜப் பிரதிநிதி யவர்களுக்கு அவர்களுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு மகாகனம் பொருத்திய லார்ட் அன்ட் லேடி ஹார்டிஞ்ச் அவர்களுக்கு நேர்ந்த விபத்து மிகவும் பொறுக்கரிதாயினும் அதை அவர்கள் தைரியமாயும் மனம் சுலங்காமலும் பொறுத்து வருவதற்காக அவர்கள் பெருமையையும் பொதுமையையும் மெச்சிப் பேசினார்.

பிறகு கனம் ஸர் ஹாரல்ட் ஸ்வேர்ட் அவர்கள் அக்கிரமனம் வகிக்க பைனான்ஸ் கமிட்டிக்கு உத்தியோகஸ்தரல்லாத மெம்பர்கள் ஆறு பிரதிநிதிகளை நியமித்தார்கள். அவர்கள் பேர்: —கனம் டாக்டர் நாயர், டி. வி. சேஷகிரி அய்யர், இராமச்சந்திர ராவ், கி. கே. இராமானுஜாசாரியர், பி. கேசவசேனா, ஸர். எப். ஜே. இ. ஸ்ப்ரிங். இந்த அறுவரோடு உத்தியோகஸ்தர்கள் அறுவார்க்கு அடுத்த வருஷத்து வரவு செலவுக் கணக்குகளைப் பரிசோதிப்பார்கள்; அடுத்த ஜெனவரில் மீட்டிங்கு. சிப்ரவரி 18உ செவ்வாய்க்கிழமைகடும். பிறகு ஸ்ரீமான் சேலம் வரி: விஜயாசாரியாரும், நவாப் ஸயீட் மாமுதி அவர்களும் வைஸ்ராய் சட்ட நிருபண சபைக்குப் பிரதிநிதி மெம்பர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

The Delhi Outrage Sympathy of the South Indian Masses.

Mr. C. V. Swaminathiyar of the Diffusion of Knowledge Agency, Madras, voicing the sentiments of the South Indian masses, has wired to the Private Secretary to His Excellency the Viceroy as follows:—Pray convey abhorrence of the diabolical outrage and people's heartfelt sympathy and prayers for His Excellency's speedy recovery.

The following reply has been received from the Private Secretary to His Excellency the Viceroy:—Viceroyal Lodge, Delhi. The 31st December 1912.

Dear Sir, I have to acknowledge with many thanks, your message of Sympathy.

His Excellency is at present unable to attend to business, but your message shall be laid before him as soon as he has sufficiently recovered from his injuries, and I am sure that he will appreciate it greatly.

Press Opinions the Viveka Chintamani.

THE "VIVEKA CHINTAMANI."—This useful and interesting Tamil Magazine for December opens with an article on the Principles of Progress, reviewing Professor Henderson's last lecture in Madras. It is followed by an article on the 'Origin of Life' in its collective aspect and another on 'Kumara Festival'. The verses celebrating the birth of Kumara under Kumarasambavam are touching. The magazine is as usual full of a number of other interesting stories and contributions keeping its position as the oldest and the best Tamil monthly in Madras.

The Madras Standard Dec. 13.

The magazine is.....keeping up its position as the oldest and the best Tamil Monthly in Madras.

—*The Indian Patriot.*

(*Poojah Special Number.*)

The Viveka Chintamani for November issued as the "Poojah Special Number" is bristling with interesting matter from cover to cover. It opens with a well thought-out article on the Origin of Life discussing the "Evolution of the Soul," followed by an interesting and instructive illustrative story of a Mantra in the daily prayer of the Hindu, under the fairy headline "The Water of Life." "Betrayed" is another short story illustrative of the truth, "Your sin will find you out." Then comes the life of Sri Sankara followed by eleven verses celebrating the Navaratri Poojah 1912." This is followed by the mystic meanings of Dusseerah and another instructive article on Dr. Huxley's reply to Dr. Schuler declaring the "Final Problem of life" as being "still elusive" to the grasp of the materialistic mind, Tolstoy's Hygienic Maxims and the story "The Law of Life conquers" are good. But the palm is taken by the Spiritual address of Welcome to their Excellencies Lord and Lady Pentland in which "The Guardian Spirit of Madras" addresses Her Governor in lines of sixteen couplets which condense the root principles of Government or the control of thought and Sense perceptions by the higher powers of the uplifted soul or Self which is the ruler of all. The graceful allusion to Her Excellency as the Co-efficient Sakti or Inspiring Energy of Her Lord who is the ordained ruler of this land is touching and will appeal to all.

—*The Indian Patriot.*

தேர்ட்டுசு.

—(*)—

50,000 ரூபாய்

இனம்.

டெல்லியிலுள்ள சாண்ட்னி
சௌக்கில் 1912-ம் வருஷ
ம் டிஸம்பர் மாஸம் 23-ந்
தேதியன்று இந்தியாவின்
வைஸிராயான ஹில் எக்ஸ
லென்ஸி லார்டு ஹார்டிங்கு
அவர்களின் பேரில் வெடி
குண்டு எறிந்த துஷ்டவண,
அல்லது துஷ்டர்களைப்
பிடிப்பதற்கான செய்தி
செல்லுவோர்க்கு ஐம்பதினாயி
ரம் ரூபாய் வெகுமதி யளிக்
கப்படுமென்று இதனால்
தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இது விஷயமாய்ப் போலீ
ஸார் விசாரித்துக் கொண்
டிருப்பதில் அவர்களுக்கு
உதவியாயிருக்கக் கூடிய

எச் செய்தியை முன்னிட்டுச்
சொன்னாலும் அல்லது வெ
டி குண்டைத் தயார் செய்த
மனிதர்களைக் கண்டுபிடிப்ப
தற்கு அனுகூலமான செய்
தியைத் தெரிவித்தாலும்
அல்லது இந்தப் பாதகச்
செய்கையில் எவ்விதமான
சம்பந்த முண்டாயிருந்த
தென்றாவது தெரிந்து அறி
வித்தாலும்—இவ்வித உத
விபுரியும் அவருக்கும் தகு
ந்த வெகுமதிகள் கொடுக்க
ப்படும்.

டி. பெட்ரி,

அடிஷனல் சூபரின்டென்டென்டு

ஆவ் போலீசு,

டெல்லி.

D. PETRIE,

Additional Superintendent of Police,

DELHI.

• 1912 ஆ
டிஸம்பர் மீ 30-உ

"THREE WORDS OF STRENGTH."

———(*)———

"HOPE, FAITH AND LOVE."

I

Hardinge, My Lord, true-hearted Son of Man
On bended knees I bow to the Christ in thee
And pray to the Voice of Faith that urged "Go On!"
Heeding not the demon that tore thy flesh from thee!

II

England's Empire over the raging seas
She owes to Nelson's Voice of † Duty t' be done!
England's Empire over the Mind that feels
That "Lady with the lamp" ‡ founded on her "Duty done"!

III

England's Empire over our people's heart
The Mother-heart of Victoria the Good did found!
But the Empire of Man over hearts that smart
Thy Voice of 'Faith that faltered not' *alone* could found!

IV

Henceforth 'n Imperial Delhi's Crown shall stand
Thy Glorious Form of Faith on Elephant mounted
The 'eternal symbol of the Spirit that stand
And guide a Nation's path to the Goal it counted.

V

The Sovereign-Lord his message of Hope did give;
Our own true Lord, the Viceroy, gave us Faith!
'Tis now India's turn Her Supreme Message to give:
And that's *Love to thee and thine surpassing both Hope and Faith.*

ANANDA MISSION, }
LALITALAYA, }
MADRAS, S. }

C. V. SWAMINATHAIYAR, K. S. S. A.

† "England expects every man to do his duty"

‡ Miss Florence Nightingale.

பாதக்குறடையும் பார்த்து தசார்க்கனனை நோக்கி
“அப்பா தசார்க்கனு! அந்தப்பட்டாக்கத்தியும், பாதக்
குறடும் உன் தசாப்பனருடையது. அவர் அந்நீக்கா
தேசத்தை அரசாள் என்னை விட்டுப் போன பொ
ழுது அவர் நீ இந்தப் பாறையைப் புறட்டி அதிநடி
யில் அவருடைய பட்டாக்கத்தியையும் பாதக்குறடை
யும் வைத்து அதன்மேல் இந்தப் பாறையை மூடி,
இந்தப் பாறையைப் புறட்டி அந்தப் பட்டாக்கத்தியை
யும் பாதக்குறடையும் எடுத்துக் கொள்ள உனக்கு
சக்தி வருகிறவனாயில் உன்னைக் குழந்தையாகவே
பாவிக்கும்படி சொல்லிவிட்டுப் போனார்.”

தசார்க்கனன்! அம்மா ஆனால் நான் இப்பொழு
தே புறப்பட்டிப் போகிறேன் என்றான்.

இதேத்திரியை அவன் பிரயாணத்திற்கு வேண்
டிய சாமான்களை சேகரிப்பதற்காக இரண்டொரு
கான் தங்கும்படிக்கு கேட்டுக் கொண்டான். பிரதாப
சிலன் தசார்க்கனன் ஏதன் கவரத்திற்கு தன் தசாப்
னரைப்பார்க்க போகப்போகிறான் என்பதை கேள்
விப்பட்டதும் அவன் தசார்க்கனனைக் கப்பலேறிப்போ
கும்படிப் பித்திரிசொன்னான். என்னென்ற அந்தக்
காலத்தில் ஒரு கவரத்திற்கு இன்னொரு கவரத்திற்
புக் காட்டுப்பாதையே தவிர இந்தக் காலத்திலிருப்
பது போல சரிமான நடபாதைகள் இடையா. காட்
டுப்பாதைகளில் திருடர்களும், அவலநினைமான
கொடிய காட்டுமனிதர்களும் நிறைந்திருந்து அவ்வழி
போன பிரயாணிகளை வதைசெய்துகொண்டு வந்தார்
கள்.

தசார்க்கனன் காட்டுப்பாதையில் திருடர்களும்
காட்டுமனிதர்களையிருப்பதால், அந்த வழியாகத் தான்
போகவேண்டுமென்றான். பிறகு முன்னாள் பிர
தாபசிலனிடமும், தாயாரிடமும் விடைபெற்றுக்கொ
ண்டு காட்டுப்பாதை வழியே சென்றான். போகும்
வழியிலெதிர்ப்பட்ட திருடர்களையும், கொடிய காட்டு
மனிதர்களையும் கொன்றுகொண்டே போனான்.
சுத்திரத்தில் பிரதாபசிலனுடைய குடிகளை வகுத்தினை
திருடர்களெல்லாம் அகேசமாய் ஒழித்து போனார்கள்
தசார்க்கனனால் இதைத் திருடர்களில் பிரதாபசிலனின்
Proerustus என்பவனும் ஒருவன். அவனிடம் அகப்
பட்ட ஐயங்களை அவன் வெகு குரூரமாய் நடப்
பிடுகான். அவனுடைய குகையில் ஒரு பக்கை போட்
டிருந்தான். பிரயாணிகளை மகா வினயத்தோடு அழை
த்து உபசாரம் செய்து அந்தப் பக்கையில் படுக்கச்

செய்வான். அந்தபடுக்கைக்குக் கொஞ்சம் தீாமையிருத்
தால் தலைபயாவது காலையாவது டெட்டியும், குட்
டையாயிருந்தால் பலாக்காரமாய் அந்தப் படுக்கைக்கு
சரியாக காலம் இழந்தும், அதனால் அவர்கள் படு
கருத்தத்தைக் கண்டு கத்தோடினாருடைய வந்தான்.
ஸாகிஸில் என்னும் திருடன் அவனிடம் அகப்பட்டுக்
கொண்ட பிரயாணிகளை ஒரு குன்றிக்கு அடைத்
துக்கொண்டு போய் அந்தே அவர்கள் காலையா
சமுத்திரத்தில் வீசி எறிவான். அதனால் ஜனங்கள்
தலையில் விழுந்து உடம்பு உதறியாவது, சமுத்திரத்
தில் விழுந்து முழுமியாவது இறந்தபோவார்கள்.
தசார்க்கனன் எவ்வளவில் என்னும் திருடனை அவன்
மற்றவர்களைச் செய்வதுபோல அவனை குன்றின்மேல்
நின்ற கொண்டு காலையா வீசி எறிந்தான். சமுத்திர
மானான் அந்தத் திருடனை தனக்குள் அடக்கிக்கொள்ள
இஷ்டப்படாததாலும், புறாதேவி அவனை மறபடியும்
கமக்க இஷ்டப்படாததாலும் எவ்வளவில் என்னும்
திருடன் ஆகாயத்திலேயே ஒரு மரத்தில் கால்கள்
அகப்பட்டுக்கொண்ட அந்தேயே தலையிதாக நொல்
கிக்கொண்டிருந்தான்.

இவன் வழியிலிருந்து ஒரு கிராமத்தில் ஒரு காட்
டுப்பாற்றி பயிர் பண்ணுகளை அழித்துக்கொண்டு வந்த
தால் தசார்க்கனன் அந்தப் பண்ணையைக் கொன்றான்.
இவன் இத்தமாதிரியாக குஷ்டபெரிசாரம் பண்ணிக்
கொண்டு ஏதென் கவரம்போய்ச் சேர்ந்தான். இவன்
போவதற்கு முன் இவன் மகாபலகாலி என்று எல்லா
காலம்சொண்டாடப்பெற்ற இவனுடைய கீர்த்தியா
னது நெருங்கிய குரூரமாய் பாவியிருந்தது. இவன்
ஏதென் கவரத்தில் பிரதேசித்தபொழுது ஜனங்கள்
செல்லாரும் தங்களைக் குகையிலென மகாபலகா
லினுடைய குரூரமான தசார்க்கனனைப் போல பல
சகல உலகத்தில் அவனும் இல்லை என்று பேசிக்
கொண்டிருந்தார்கள். தன்னுடைய பிரதாபம் எங்
கும் பாவியிருப்பதைக்கண்டு தசார்க்கனன் மனம் பூரி
த்துதன் தசாப்பனரையும், அவர்தன்னைப் பார்த்ததும்
ஏன்வலது கத்தோடிப்பெரிசார் என்பதையும் நினைத்
துக்கொண்டே தன் தசாப்பனர் அரண்மனை போ
ய்ச் சேர்ந்தான்.

Cq-operative Weaving.

கூட்டுறவு நெசவு.

—:—:—

இந்தியாவில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியான, அல்லது விவசாயம் எவ்வளவு பிரதானமாய்க் கருதப்படுகிறதோ அவ்வளவு பிரதானமாகவே யிருப்பது கைத்தொழில். கொல்லத்து வேலை, தட்டாரவேலை, சம்மாள வேலை போன்ற தொழில்கள் எல்லாம் கைத்தொழிலில் சம்மந்தப்பட்டதற் கிணங்க நெசவுத் தொழிலும் கைத்தொழிலுக்குள் எடக்கியதே யாகும். வயிறு வளர்ப்பதற்கு, அதாவது வயிறு நிரம்ப உண்டு ஓலாத்மாவைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு நாம் உண்ணும் உணவுக்காதாரமான தானியாதிகளைப் போலல்லாமல் நெசவுத்தொழிலானது பருத்தியுடைய மாலிடர்களின்மரணவமானத்திற்கும் சீதோஷம் நிலக்கிணங்கிய தன்மைவைப் பாதுகாப்பதற்கும் சாநனமான வஸ்துக்களுக்கு உரியதாகின்றது. இவ்விதமான நெசவுத் தொழில் எவ்வளவு தூரம் கிருத்தியுடைய வேண்டுகோள் அவ்வளவு தூரம் கிருத்தியுடைய வேண்டுகோள் அவ்வளவு தூரம் கிருத்தியுடைய முகக் காட்டுவதாய்க் காணோம். சட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட காலிஷமாரி என்ற நென்செலுகைக்கின் பிரகாரம் கைக்கிணை நூதிரார் முன்னிலும் பதின்கூறுதேவமுக நெய்தொழிலிற்கவனஞ் செலுத்தி, தாம் வயிறுவளர்க்க வேண்டியவருகிறது. மிகவும் முக்கியமானதாயுள்ள இந்தத் தொழிலின் நிலைமை இவ்வளவு தூரம் உரிமைமானதற்கு அனேகர் அனேகவிதமாய்க் காரணம் கூறுகின்றனர். நாகரிக மிகுந்த தேசத்தவரெல்லோரும் ஒரு தரம் இந்தியாவிலுள்ள நெய்தொழில் வேலைவைக் கண்டு மிரித்தும் சிலாநீத்தும் பேசியிருக்கிறார்களென்றால் இத்தொழில் முறை எப்படிப்பட்ட மேன்மையிடுகின்றிருக்கவேண்டுமென்பதையும் சொல்லவேண்டியதனாலாகும். இந்தியாவானது பருத்தி விளையும் பெருத்த காலியிருந்தாலும் இவ்விட

த்தில் விளையும் பருத்தி இவ்விடத்திலேயே நெசவு பெருமல் வெளிதேசங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன. இத்தேசத்தினின்றும் அனுப்பப்படும் பருத்தி பேல்கட்டுகள் பந்திரிவிசைக்கோக் கொண்டு செய்யப்படுகின்ற லன்னமாக வஸ்துக்களாய்க் திரும்ப நம்மதேசம் வந்து சேருகின்றன. தேசத்திலேயே நெசவு வேலை செய்துகொண்டு பிழைக்கு நெசவுக்காரர்கள் தற்போட்டுப் பாகிஸ்தானத்தினின்றெய்தால், யத்திரத்தில் செய்யப்பட்டு தனிக்கு எவ்வளவு கோமாகுமோ அவைப் பார்த்திலும் பத்துமடக்கு அதிக காலம் வேண்டியிருக்கிறது. நெசவுகாரன் தன் வேலைக்கான காலத்திற்குத் தகுந்தபடி தான் செய்த வஸ்திரத்திற்கும் வீலை வைக்கவேண்டியவனுயிருக்கிறான். இப்படி இவன் செய்த வஸ்திரத்தின் வீலை அதிகமாயிருக்க, வெளி தேசங்களில் யத்திரங்களின் உதவியைக் கொண்டு செய்யப்பெற்ற வஸ்திரத்தின் வீலை மிகவும் ஸாஸமாயிருக்கிறது. சாதாரணமாகச் சரக்குகளின் பான்மையைக் குறித்து ஜனர்கள் கவனிக்கிறதில்லை. அதிக கொரியா யில்லாமல் வீலை நயமாய் வந்து இருக்கிறதோ அங்கேயே ஜனங்களுக்கு நட்டம். அது காரணமாகத்தான் நாட்டு வஸ்திரங்கள் ஒக்குவதில்லை. இதல்லாமலும் உண்ணர் நெசவுகாரர்க்குப் போதுமான முதல் கிடையாது. அப்போதும் தம்முன்னோர் செய்து வந்தவையே பின்பற்றும் தன்மை கொண்டிருக்கிறார்களேயல்லாமல் கவினமாய் மேற்பட்டிருக்கும் யத்திர விசைக்கை முன்னிட்டு அதன் குவார நெசவு தொழிலை கிருத்தி செய்து ஸரபம் பெறவேண்டுமென்ற ஆசைத் கொண்டயாது. மேலும் நெசவுகாரருக்குள் பாஸ்பரம் கப்பிக்கை வேண்டுமென்பதையும் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும், சில தினங்களுக்கு முன் இச்சென்னைமா புரியில கடிய கூட்டுறவு காண்பென்லில் காஞ்சிபுரம் கொலாபரோடில் விவரக் யூனியனைச்சேர்ந்த மில்லட் பி. ராமச்சந்திர சௌந்திரியர் கூட்டுறவுடன் நெசவுத்தொழில் செய்வதைக் குறித்து ஓர் அருமைமான விவரச்செய்திர்ப்படித்தார் மகா ஜனங்கள் எல்லோரும் அதைச் செவ்வையாய்த் தெரிந்துகொள்வது அவசியம்.

குறிப்புகள்.

—(6):—

கண்ணடி, கடியாரம்.—ஜர்மன் தேசத்திலுள்ள பவேரியா நாட்டில் கண்ணடி மொழுகி மொருவன் ஆறு வருஷம் சிறப்பட்டுக் கண்ணடியால் ஒரு கடியாள் செய்திருக்கின்றான். அக்கடியாத்தில் கண்ணடி தவிர பிறபொருள்களின் சேர்வை சிறிதுமில்லையாம்.

இரும்பு மலை.—அமெரிக்காவிலுள்ள மெக்சிகோவைச் சேர்ந்த ரோங்கோ என்னு மிடத்தில் 400 அடி உயரமுள்ள ஓர் இரும்பு மலையிருக்கின்றது. அது 1½ மைல் நீளமும் ½ மைல் அகலமுடையதாம்.

உயரமுள்ள ஸ்திரீ.—உலகத்துள்ள ஸ்திரீகளுள் பிரேசிலியன் பிரனென்ட் என்பவள் மிகவும் உயரமுள்ளவளாம். அவள் 1 அங்குலம் குறைவ 8 அடி உயரமாக இருக்கின்றன. அவளுக்குப்போது வயது 18 ஆம்.

சாப்பாட்டுடன் ஜலபானஞ்செய்வது ஆவசியமா?—சாப்பாட்டுடன் ஜலபானஞ் செய்வின் அஃது அஜீரணத்தை யுண்டொண்ணு என்றதென்று பலர் ஜலபானஞ் செய்வதேயில்லை. அவ்வாறு செய்வது தேகத்திற்குக் கெடுதியை யினைப்பதாமென்று “மான்ட்ரில் ஸ்டார்” கூறுகின்றது. ஒரு வைத்திய கலாசாலையில் இவ்விஷயமாக வைத்திய மாணவர்கள் பரீட்சிக்கப்பட்டனர். போஜனத்துடன் இரண்டு மணி ஜலம் குடித்துவந்த மாணவர்கள் திடகாத்திர சுகசரீரிகளாக விரும்பக் காணப்பட்டனர். இவர்களுள் 8 பேர் போஜனத்துடன் ஜலபானஞ்செய்யாது ஒவ்வொரு சாப்பாட்டிற்கு மிடைபிடை யே தாகசுமனஞ் செய்வதற்கு வேண்டும் ஜலம் பாணஞ்செய்யுமாறு உத்தாவிடப்பட்டனர். வேறு 8 பேர் போஜனத்துடன் ஒரு புட்டி ஜலமும், ஒவ்வொரு சாப்பாட்டிற்கு மிடையே வேண்டிய அளவு ஜலமும் பாணஞ் செய்யுமாறு

உத்தாவிடப்பட்டனர். முதல் 8 திபர்களுள் ஒருவர் நீக்கலாக 7 பேருக்குத் தேகநிறை குறையும் பட்டிருந்தது; மேலும் அவர்களுக்குத் தலைவலியும், டிஸ்பெர்சு முண்டாயின. இரண்டாவது 8 பேர்களுள், ஒருவர் தவிர 7 பேர் தேகநிறை மிகுதிபெற்றனர்; அவர்களுள் ஒருவருக்கும் பலபந்தனமும், அஜீரணமு முண்டானதாகக் காணப்படவில்லை.

அக்கிக்கு ஒரு மருந்து.—பெரியவர்களுக்குச் சரீரத்தில் பட்டை பட்டையாய் செண்புகள் வந்தால் அதற்குக் கடி யென்கிறார்கள்; குழந்தைகளுக்கு வந்தால் சொரியென்றும் அக்கியென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு எத்தனை யோசனமான சித்திச்சைகள் இருக்கின்றன. ஆனாலும் அதிக பணம் செலவிடாமல் இரண்டொரு பைஸாவில் ஆக்கக்கூடிய சித்திச்சை பொன்றை ஒரு பிரபல வைத்தியர் இப்போது செய்து வருகிறார். அனைகளுக்குக் குணமாயிருக்கிறது. எரிச்சல் எடுக்கும்படியான திராவகாதி களைப் போட்டு சொரியையோ அக்கியையோ, அல்லது கடிபையோ ஆற்றுவதைக் காட்டிலும் சலபமாய் ஒரு மருந்து சொல்லுகிறார். அது சர்வ சாதாரணமானது. எங்கும் டிஸ்டிக்கக் கூடியது, எல்லாரும் பரிவுடன் உபயோகிக்கக் கூடியது. அதாவது கற்றழையின், மேல் தோலைச் சிவியிட்டு உன்னிருக்கும் சோற்றை யெடுத்த ஒரு தட்டில் போட்டுக்கொண்டு அத்தூடன் வானி மஞ்சள் என்று சொல்லப்படும் நீண்ட மஞ்சளையும் சேர்த்து அரைத்து அதை யெடுத்து அக்கியில் தடவினால் அது இருந்த விடச் தெரியாமல் பட்டுப் போய் விடும். ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் இது அவசியம் தெரிந்திருக்கவேண்டிய ஒன்றாதமாகும்.

The Swiss American Watch Co.

Direct Importers, Rattan Bazaar Row, Madras.

N. A. VENKATARAMANJULU NAIDU.

Watch Maker of 25 years' experience,

Late Watch repairer of Messrs P. Orr & Sons, T. R. Tawker & Sons, Framjee Pestonji Bhungara,

Late S. C. Coombes & Co., Rangoon, Loco-workshop, Burma Railway, R. C. Nath & Son. Rangoon.

ஸ ர் த ர ர்

உத்தியோகஸ்தர்

இது மேல் சாவி போட்டு கணத்த கண்ணாயால் மூடியுள்ளது. மிகவும் சரியான காலத்தைக் காட்டும். வெகு நாள்க்கு ஓடக் கூடியது. வெகு சேர்த்தியான கை கடியாரம். ரயில்வே உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஸப்ளை செய்யப்படுகிறது. மிகவும் சிறந்த "லீவர்" கடியாரம் விலை ரூ. 10.

இது உத்தியோகஸ்தர்களுக்கென்று ஸ்பெஷலாக செய்யப்பட்ட கடியாரம். மேல்சாவி போட்டு ஒரு பக்கம் கணத்த கண்ணாயால் மூடியுள்ளது. சரியான காலம் காட்டும். முரட்டுத்தனமா யுபயோகித்தாலும் கெட்டுப் போகாது. அகக்கடக்

கமாசச் சிறிதாயும் அழகாயும் திருப்திகரமாயுமிருக்கும். தபாற்கணி யுள்பட விலை ரூ. 8.

வெஸ்ட் எண்ட் வாட்சு, நிகரற்றது. நிக்கல் கேஸ், மேலே கண்ணாடி போட்டது ரூ. 9.

வெஸ்ட் எண்ட் வாட்சு, சேர்த்தியான வெள்ளி மூடிபோட்டது. உயர்தர ஒப்பற்ற லீவர் கடியாரம் 5 வருஷத்துக்கு நாங்கள் ஜவாப்புதாரி. விலை ரூ. 15.

வ்விவ் அமெரிகன் வாட்சு கம்பெனி,

நேர கடியாரம் இறக்குமதி செய்யும் வியாபாரிகள்,

பெரம்புக்கடைத்தெரு, ஜார்ஜ்வுன், மதராஸ்.

PONNUSAWMY PILLAI & SON, 40, 41, 42, Rattan Bazaar Road, M A D R A S.

நார்க்காலிகள், மேஜைகள், பிரோக்கள், கட்டில்கள், இன்னும் என்ன மர ஸாமான்கள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பக்கூடும். எஜமானரே நேரே பார்ப்பதாலும், நல்ல மரத்தையும் தகுந்த தச்சர்களையும் கொண்டு வேலை செய்வதாலும் விலை மலிவாய்க் கொடுக்கக்கூடும். விலை கேட்கலாக வேண்டியவர்களுக்கு இனாமாக அனுப்பப்படும்.

பொன்னுசாமி பிள்ளை அண்ட் ஸன்,

40, 41, 42, பொம்புக்கடைத் தெரு.

ஜார்ஜ் டவுன், மதராஸ்.

இனம்! இனம்!! இனம்!!!
விலையுமில்லை தபாற் செலவுமில்லை.

போலிச் சரித்திரம்.

வர்த்தக சம்பந்தமான சிறுபுத்தகம். இப் பொழுதுதான் வெளியாகியது. வாசிப்பதற்கு வெகு விநோதமாயுள்ளது. தமிழறிந்தோர் ஒவ்வொருவரும் வாசிக்கத்தக்கது பொது நன்மையைப் பெரிதுக்கொண்டுள்ளது. விலாசத்தைத் தெரிவிப்போருக்கு இனாமாய் அனுப்பப்படும்.

வைத்திய சாஸ்திரி
மணிகங்கர் கோவிந்தஜி,
கூச்சங்க மீராஹ ஓளஷதாலயம்,
22, பிராட்வே மதராஸ்.
எஜன்டு:

M. A. செல்வியப்ப முதலியார்,
38, சின்னக்கடைத்தெரு,
திருச்சிதம்பள்ளி.

“இந்து நேசன்”

—(*)—

இது வாரம் இரு முறை, அதாவது பிரதி திங்கட் கிழமையிலும் வியாழக்கிழமையிலும் பிரசுரமாகி வரும் இனிய செஷ்டமிழிப் பத்திரிகை. இதில் கல்வி, கைத்தொழில், விவசாயம் இராஜாங்க விஷயங்கள், வியாபாரம், கொடூர விதிகள், கற்றண நற் செய்கைகள் மிகுந்த பெரியோராத சரிதங்கள், உள் ரூர் டெனியூர் வர்த்தமானங்கள், பொது கல்குறிப்புக்கள், கோர்ட்டு விஷயங்கள், பாலர்க்கும் பாலிகைகளுக்கும் உபயோகப்படுத்தக்க வந்திகள், மத விஷயங்கள், கருவச்சு சொல்லின் தேச கௌமாயிவருத்திக்குரிய சகல அபிசங்களும் பொருத்தி, ராஜபத்திராஜ விசுவாசம், முதலியனவற்றுள் பற்றண்டாகும் படி, எளிய செஷ்டமிழ் கடையில் தருந்த கல்வியாளரால் எழுதி நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

வருஷ சந்தா ரூ 5; ஆடம் க்ரு ரூ 2-8-0

மாளேஜர் ‘இந்துநேசன்’

18, வீங்குசெட்டி வீதி, ஜார்ஜ் டவுன் சென்னை.

ஸ்ரீமத்வால்மீகி இராமாயண வசனம்.

பண்டித நடுச சாஸ்திரியாரால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, தகுந்த தமிழ் கித்வான் களால் பார்வையிடப்பட்டு, பிழையற்ற பரிசோதித்துப் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது. தயாராயிருக்கும் காண்டங்கள்.

பாலகாண்டம்...	... ரூ. 1 12 0	சுந்தரகாண்டம் ... ரூ. 1 12 0
அயோத்யாகாண்டம் ...	„ 3 0 0	யுத்தகாண்டம் ... „ 3 8 0
பூரணிகாண்டம் ...	„ 1 12 0	6 காண்டமும் சேர்ந்து வாங்கினால் 12 8 0
கிஷ்கிந்தாகாண்டம் ...	„ 1 12 0	

மஹாபாரதம்.

சாந்திபர்வம்.

கும்பகோணம் பிருஹ்மபூர் பாரதாசாமாசாரியார் எளிய தமிழ் நடையில் மொழிபெயர்த்தது.

சுமார் 1100 பக்கம், கிலை ரூ. 3-8-0.

மனுதர்மசாஸ்திரம் 2647 கிரந்த சுலோகங்களும் அவைகளின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும்—560 பக்கம், ரூபா. 2 4 0.

காதம்பரீ.

வெகு பிரசித்தமான ஸம்ஸ்கிருத காதம்பரியின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு.

பண்டித எம். துரைசாமி ஐயங்கார் இயற்றியது.

பிரவித்திபெற்ற ஸ்ரீபட்டபாணன் என்னும் மகாகவி 1400 வருஷங்களுக்கு முன் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இயற்றிய இக்காவியத்தின் பெருமைகள் குறைபடாவண்ணம் தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

அப்பிராயங்கள்.

கதேசமித்திரன்—“இம்மொழி பெயர்ப்பு சுயமாயெழுதிய நூலைப்போலவே அமைந்திருக்கின்றது. வாக்கியங்களின் நடை இனிதாகவும், எளிததாகவும் ஏற்பட்டு, ஸம்ஸ்கிருத “காதம்பரீ”யின் சுவையை ஒத்திருக்கின்றது. இக்காலத்தில் நாவல்கள் அநேகம் வெளிவருகின்றன வாங்கிலும், நமது தேசத்தில் பல்லாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த கவிச்சிரேஷ்டர்கள் வட மொழியில் இயற்றியிருக்கும் இத்தகைய நாவல்கள் அபூர்வமானவையானதால், இவை நமது தேச பாலஷியில் வெளிவருவது அவசியம். பண்டைக்காலத்திலிருந்த பண்டிதர்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதிய வசனகாவியங்கள் வெகு குறைவு. அவைகளுள் “காதம்பரீ”வெகு சிறந்ததென்று எவர்தான் அறியார்? ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து “காதம்பரீ” யைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தது இதுவே முதல் தடவை.”

இந்து நேசன்—இப்பொழுது எமதிடம் கிடைத்திருக்கும் இக்காதம்பரியானது சகலவிதத்திலும் ஸம்ஸ்கிருத காதம்பரிக்கு மிகவும் பொருத்திய தென்பதில் ஐயமில்லை. ஸம்ஸ்கிருத “காதம்பரீ”யைப் படிப்பவர் தமது மனதில் எவ்விதரஸத்தை அனுபவிப்பாரோ அதே ரஸத்தை இத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பான “காதம்பரீ”யைப் படிப்பவரும் அனுபவிப்பாரென்று நிச்சயமாகக் கூறலாம். ஸம்ஸ்கிருத காதம்பரியின் விஷயங்களையும், சுவையையும் அழகிய கதைபின் வரலாற்றையும் அறிய விரும்பும் தமிழருக்கும், ஸம்ஸ்கிருதம் கற்கும் மாணாக்கருக்கும் உபயோகமுள்ளது.

முழுப்புத்தகம் 1-12-0.

2-பாகம் (தனியே) கிலை ரூபா 0 12 0.

காலிகோ பயிண்டு 2 0 0.

வீ. கல்யாணராம ஐயர் அண் கோ.

புக்ஸெல்லேர்ஸ், எஸ்ப்ளனேட், மதராஸ்.